

A U S T R A L S K É

Listy

IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

AUSTRALSKÉ LISTY

CISLO 25 ZARI 1993

Print Post Approved
PP 242296 / 00084

\$2.60

LISACEK & CO

BARRISTERS & SOLICITORS

LEGAL ADVICE

1st Floor, 69a Grote Street
ADELAIDE S.A. 5000
Telephone: (08) 231 5909

L. & G. Pergl

Česká Optická Firma

57 Pelham Street
CARLTON VIC. 3053
Tel: (03) 663 6242

All International Office Machines

Prodej a opravy nových a starších
"typewriters, photocopiers & faxes"
dílna a obchod: **390 BOTANY ROAD**
ALEXANDRIA,
N.S.W. 2015
Tel: **319 0648** nebo **214 7402**
Václav Novák: 30 6781

LEO Computer Pty Limited

Přímé zastoupení největšího Taiwanského výrobce -
FIRST INTERNATIONAL COMPUTER, INC.

Nabízíme prvotřídní počítače pro všechny účely
Od 'NOTEBOOK (colour or mono)'
po 'WORKSTATION with Pentium processor'
také MULTIMEDIA systém na příklad s
'VGA to TV, Grand Video,
Sound Card, TV Tuner'
a další

Unit 3, 377 Newbridge Road
Moorebank, NSW 2170

Tel: 02 822 4833

Fax: 02 822 4836

CUISINE ART CATERING **Pty Ltd**

dodá
veškeré lahůdky, zeleninové i ovocné saláty,
obložené misky a další speciality.
Přesné informace:
telefon: 525 3971
2 Kumulla Road, MIRANDA NSW 2228

APPLIED COMPUTER SYSTEMS

(Australia)

dodáváme celé systémy 'software' i 'hardware' pro
MANUFACTURING, ENGINEERING
DESIGN, CAD/CAM
DESKTOP PUBLISHING
JOB COSTING, ACCOUNTING
MULTIMEDIA
EASTERN & WORLD FONTS
BUREAU SERVICE & TRAINING

7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145

Tel: 02 636 1873
Fax: 02 631 2024
Mobile: 018 288 477

DO YOU HAVE BROKEN GLASS ?

call
VITA KOZÁK

Repair Crystal
Glass
Exp. from Bohemia
since 1966

Tel: 02-529 4967 - 14 Horbury St. SANS SOUCI 2219

MOBILE ROBOT

CAR SERVICE AT YOUR HOME
TUNE,
BRAKES, CLUTCHES
& ODD JOBS

124c EDWARD STREET
BRUNSWICK VIC

018 174 861
(03) 387 3670

SONY'S

Bon Voyage

Shop 6 Royal Arcade
175 Oxford Street
Bondi Junction 2022 NSW

Tel 02 387 1333
Fax 02 389 8028

Připravujeme speciální zájezdy do
lázní v České i Slovenské republice.
Zařizujeme letenky, zájezdy
zajímavé výlety vlakem.
Zajistíme pojištění, cestovní šeky,
poskytujeme veškerý servis,
vše za vynikající ceny.
volejte Barboru - 387 1333

ZPRÁVY z České republiky

Ministerstvo zahraničních věcí se zapojilo do akce za záchranu dětí ze sarajevských nemocnic.

Škoda Mladá Boleslav zvýšila ceny automobilu Favorit.

Dvacet anarchistů ze skupiny "Different Life" demonstrovalo v Praze na podporu kyjovského hladovkáře Miroslava Marečka.

Politické grémium Parlamentu jednalo o činnosti Bezpečnostní informační služby. Předseda poslanecké komise pro kontrolu BIS Tomáš Svoboda (KDS) ujistil veřejnost, že tajná služba nesledovala soukromý život politiků. Šéf KDS Václav Benda prohlásil, že tajná služba politiky sledovala. Šestadvacátého srpna předložím řadu informací o tom, jak se někteří činitelé vnitra, BIS a Generální prokuratury propojují ve snaze vybudovat nekontrolovatelný orgán politické a hospodářské moci, řekl Rudému právu sociálně demokratický poslanec Stanislav Gross.

Po tříleté odmlce začala Česká republika znovu vyrábět a vyvážet trhavinu Semtex.

V Praze zemřela kdysi velmi populární zpěvačka Eva Olmerová.

Podle Kanceláře prezidenta republiky navštíví ČR Boris Jelcin.

Z původní KSČM se po Straně demokratické levice odštěpila další komunistická strana - Levý blok.

Bývalý ministr vnitra Richard Sacher oznámil, že se vrací do politiky. "Budu na straně pravdy" řekl novinářům.

Třetina českých obyvatel (o čtrnáct procent více než před dvěma lety) je spokojena se stavem životního prostředí.

Pozdě, ale přece ZÁKON PROTI KOMUNISMU

"Konečně došlo k oddělení socialistického práva od práva dnešního státu," říká člen ústavního soudu JUDr. Vojtěch Cepl

Český parlament schválil zákon 198/1993 O protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu.

Zákon byl schválen 9. července 1993 a platí od počátku srpna. Jeho první čtyři paragrafy mají deklarativní charakter: konstatuje se v nich, že KSČ, její vedení i členové jsou odpovědní za způsob vlády v letech 1948 - 1989, zejména za programové ničení tradičních hodnot evropské civilizace, za vědomé porušování lidských práv a svobod, za popravky, vraždy a žalářování, krádeže majetku a pod. Proto je komunistický režim zločinný, nelegitimní a zavrženíhodný.

Zcela konkrétní je paragraf 5, podle kterého se do promlčecí doby trestných činů nezapočítává doba od 25. února 1948 do 29. prosince 1989, pokud z politických

Stručný přehled rubrik

Zákon proti komunismu	01
Pozvání na mši	02
Příběh z televize	03
Intelektuál - a kdo je víc	04
Úvaha	05
Malé zamyšlení nad prchavostí času...	06
In Memoriam	07
Kam za zábavou	08
Mečiar dál v menšině	09
Právo na skromnost	10
Krajané	11
Nad dopisy čtenářů	12
Známa Britka v Sydney	13
"Zapped Tuna"	14
Saturnin	15
Inzerce a služby.	16 - 17

důvodů neslučitelných se zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění žaloby.

V tuto chvíli zřejmě žádný právník nedokáže odhadnout, kolik konkrétních zločinů minulosti bude vůbec možné stíhat.

"Obecně jsem skeptický, že se po tolika letech podaří shromáždit potřebné důkazy", říká JUDr. Pavel Kučera, místopředseda Nejvyššího soudu. "Zpraxe totiž vím, že to, co se laikům zdá být důkazem, důkazem není podle práva. Bude záležet na konkrétních případech."

Předseda okresního soudu v Opavě JUDr. František Petřík s principem nepromlčitelnosti souhlasí. "V některých případech bude však velice složité trestné činy kvalifikovat."

Podle předsedkyně Okresního soudu v Českých Budějovicích Marie Červenkové není zatím možné hovořit o tom, co zákon přinese. Jedna věc je prý velmi nepřijemná: určitě to bude znamenat "další zatížení soudů".

Jak to s tou zatížeností soudů bude vypadat ve skutečnosti, se teprve ukáže. Podle MUDr. Jaromíra Klimeckého, ředitele Koordináčního centra pro dokumentaci a vyšetřování násilí proti českému národu v období od 8.5.1945 do 31.12.1989, vyšetřovalo centrum do chvíle než vyšel zmíněný zákon, případy, které spadají pod poválečné ženevské konvence o zločinech proti lidskosti. Do dnešního dne předalo prokuraturám sedmdesát šest případů k došetření: v třiceti devíti jde o vraždy nebo těžká ublížení na těle, spáchaných buď v komunistických lágrech, nebo při vyšetřování příslušníky StB. Protože však scházely důkazy, k soudu se dostane podle odhadu ředitele centra deset procent případů - tedy sedm až osm.

Koordináční centrum pro dokumentaci a vyšetřování násilí proti českému národu vzniklo - podle vzoru německé Centrály pro objasnění národněsocialistických násilných trestních činů - letos v únoru na základě dohody mezi ministerstvem vnitra a Generální prokuraturou. Důvod byl jediný: bylo nutné někde soustředit stovky podnětů k vyšetřování komunistických zločinů především z padesátých let a dále se jimi zabývat.

Centrum zaměstnává deset lidí a

má k dispozici dalších deset prokurátorů v krajích. V současné době vyšetřuje kolem dvou tisíc podnětů: zhruba tisíc jich přišlo z dokumentačního střediska Konfederace politických vězňů (KVP), zbytek je od těchto podání odvozen ze svědectví v archívech. J. Klimecký říká: "Nechtěl bych vzbuzovat nějaký optimismus. Je pravděpodobné, že zločiny se budou vyšetřovat řadu let."

"Schválení zákona považujeme za významný posun v úsilí vyrovnat se s minulostí", říká dr. Stanislav Drobný, předseda Konfederace politických vězňů, která sdružuje asi 12.000 členů. Pro bývalé vězně a oběti komunistického režimu je nejvýznamnější paragraf tři. Ten praví, že "odpor občanů proti tomuto režimu", který projevovali "odbojem nebo jinou činností", byl legitimní a spravedlivý. "Tato formulace konečně umožňuje rehabilitaci lidí, kteří v padesátých letech prováděli různé sabotáže, unesli letadlo, aby se dostali na Západ apod., nebo těch, kteří byli po demonstracích v roce 1953 a 1968 souzeni za útok na veřejného činitele. Všichni postižení by mohli být rehabilitováni."

Podle S. Drobného vypuštění promlčecí doby "od 25. února 1948 do prosince 1989" dává šanci soudně postihnout řadu případů komunistických nezákonností a násilností. "Neděláme si iluze, že by zákon postihl větší množství estébáků, soudců, prokurátorů nebo bachařů, kteří se na statisících postižených dopustili nezákonností. Řada z nich už je dávno po smrti, podobně je tomu i se svědky. Významné ale je, že podle tohoto zákona ti, kteří plnili "jenom" příkazy, jednali protiprávně. Zákon tedy nemá jenom morální a deklarativní hodnotu."

Pátý paragraf vychází z podobného zákona, schváleného v loňském roce v Německu. Podle právníků jej víceméně opisuje. V Německu se přijetí zákona neseťkalo s žádnými protesty politických stran ani veřejnosti.

V České republice se ale setkal s řadou výhrad. Podle komunisty Miloslava Ransdorfa je zákon ostudou právního řádu. Člen strany Levého bloku Jaroslav Ortman považuje přijetí zákona za vykročení do právní nejistoty a ke mstě. Podle dalšího komunisty V. Řezáče rozděluje zákon společnost na dvě

nerovnoprávné skupiny. Pavel Hláš, reprezentant politického středu v Parlamentu: "Na celý problém se dívám tak, že KSČ byla zločinecká organizace, ale kolektivní vinu odmítám. Nevěřím, že všichni komunisté byli zločinci." Václav Grulich ze sociální demokracie tvrdí, že zákon odporuje Listině základních lidských práv. "Obávám se, že bude mít v cizině horší ohlas, než měl zákon lustrační". Dokonce i zástupce pravice ministr Vladimír Dlouhý, zákon zpochybnil: "Hází všechny komunisty do jednoho pytle. Nejsem si jist, jestli jsme podobný zákon potřebovali."

Jaroslav Spurný, Jan Brabec
RESPEKT č.10

POZVÁNÍ

V sobotu 11. září v 15,30

v Country Clubu

bude sloužena

mše svatá.

poté bude promítnut film

"Křížová cesta v Plzni".

Tato Křížová cesta je památkou obětí komunistického režimu

Film je výjimečným uměleckým dílem, které otevírá lidské duši a nutí k zamyšlení nad sebou i nad životem.

Všichni krajané, kteří tak dobře znají a většinou na vlastní kůži zažili hrůzy komunistické diktatury, by se měli této vzpomínkové mše zúčastnit.

Jménem Country Clubu
vás srdečně zve
Hana Honsová

PŘÍBĚH Z TELEVIZE

Karel Wendt

Australský televizní program "60 Minutes" (odvozenina amerického programu stejného jména) se nedávno zabýval zajímavým případem. Hlavní roli skutečného dramatu "hrála" Magda, žena maďarského původu, která přežila Auschwitz a po něm komunistické kriminály se všim jejich povražením. Její muž se z bolševického "sanatoria" nevrátil. Jeho osud je domyslitelný, ale nikdo neví, kde je pochován. "Hrdinka románu" vyvázla a nakonec se ocitla mezi protinožci v Austrálii.

V našem hrůzném věku a v prostoru, v němž se odehrál, není tento příběh sám o sobě ničím kromobyčejným. Miliony tam trpěly a umíraly na běžícím páse v "nacionálsocialistických" i v prostě socialistických ozdravovnách. Zajímavým se stává teprve po letech na druhém konci světa v městě nad zálivem mnoha zálivů, které najdete na mapě pod jménem Sydney. Tam totiž maďarská oběť nevyhnutelnosti pokroku jednoho dne nečekaně a k nesmírnému úleku zjistila, že jeden z jejích hlavních trýznitelů provozuje vesele a bezstarostně prosperující zubařskou praxi coby kamenem dohodil od jejího obydlí.

Lidem s naší minulostí není obtížné pochopit mentální muka, která ji setkání s příznakem dávných, ale pořád ještě živých temnot způsobilo.

Nemusím snad zdůrazňovat, že zmíněný maďarský dobrodinec veškerá obvinění popřel, neb byl od malička, až na nějaký ten nežný výslech a nějakou tu facku, nátury holubičí. Reportér "60 Minutes" sice vydoloval v Budapešti důkazy, nezvratně dosvědčující, že nynější sydneyjský dentista Tibor začal trhat zuby z docela jiných důvodů a za zcela jiných okolností než dnes, ale nedá se nic dělat. To všechno v době, kdy australská justice soudí zásluhou parlamentem zvláště odhlasovaného zákona osmdesátileté dědečky za zločiny spáchané před půl stoletím v průběhu druhé světové války. Jest totiž známo, že není zločin jako zločin, přijde na to, kdo, kde jak a v jaké věci.

Jenomže mně jde o něco jiného. Když jsem tak hloubal nad zmučeným

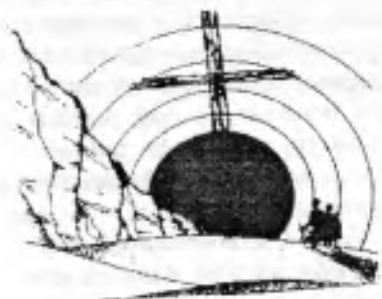
obličejem, jedné z miliónů obětí spásnosné ideologie, který na mě hleděl z obrazovky, napadlo mě kolik asi takových obličejů bloudí po českých luzích a hájích? Kolik asi kdysi trýzněných a žalářovaných lidí potkává své žaláfníky a mučitele běžně na ulicích českých a moravských měst? Jaký dopad to na ně musí mít? Jak to podlamuje jejich víru v nový demokratický řád? Jak rušivě to musí působit na morálku národa? Jaký vliv to asi má na společnost, jejíž právo, ať už z jakýchkoliv důvodů nedokázalo zatím postihnout politické zločince a nechává tak spravedlnost nenaplněnu?

Tady v Austrálii jde o ojedinělý případ. A i kdyby se za ním skrývala hrstka dalších nepotrestaných zločinů, spáchaných na druhém konci světa, nemůže nějak hlouběji narušit morální zdraví společnosti. Ale množství takových nepostížených zločinů, spáchaných proti jednotlivcům a skrze ně proti národu tam, kde pachatelé a jejich oběti žijí jeden vedle druhého, ho narušit a podkopat neodvratně musí.

Četl jsem v českých novinách, že Jiří Dienstbier a řada jiných někdejších i současných soudruhů protestují, protože vláda hledá cestu, jak očistit ulice od zápachu, který se prostřednictvím "sydneyjského dentisty" rozšířil i za moře, že jim nejde pod nos zákon, který označil komunistický režim bývalého Československa za protiprávní. Jde prý o porušování lidských práv.

Drzost nebo hloupost? Neochota nebo neschopnost pochopit, že mezi lidská práva musí také nutně patřit právo jejich někdejších obětí na spravedlnost? To právo je porušováno tím nejhrubším způsobem, jestliže ti, kteří nad nimi kdysi nastolili totalitní bezprávi, žijí bez-trestně a blahobytně dál.

To všechno mi nevyjevil, ale znovu připomněl zmožený obličej ženy na australské obrazovce.

Zprávy ze světa

Objevily se zprávy, že zbraně vyrobené v Rakousku byly tajně pašovány do Bosny-Hercegoviny. Vyšetřování bylo zahájeno na žádost Organizace spojených národů, která požaduje oficiální hlášení o této záležitosti do 31. srpna. Hovoří se o mezinárodní podzemní organizaci, která tajně z Panamy dovezla do Bosny-Hercegoviny více než 300,000 samopalů se 7 milióny zásobníků. Zásobníky by měly, podle informací pocházející z Rakouska a České republiky. Ministr zahraničí Rakouska prohlásil, že neexistuje důkaz, že zbraně byly vyvezeny přes Panamu. Vyšetřování pokračuje.

USA zabránily Číně, aby dodala Iránu zakázané chemikálie, které se nacházely na palubě čínské lodi v Perském zálivu. Pobřežní policie Spojených arabských emirátů již dříve zabránila této lodi zakotvit v přístavu v Dubaji.

Gruzie - Nejvyšší představitel země Eduard Ševernadze vyzval OSN, aby poskytla více pomoci při řešení konfliktu v Abcházii. Naléhal také na Radu bezpečnosti, aby zvážila vyslání mírového sboru OSN do Gruzie.

Bosna - Vedení bosenských Srbů se obrátilo na ruské ministerstvo zahraničí poselstvem, ve kterém vyzvalo Moskvu, aby aktivněji působila na ženevských rozhovorech o ukončení války v Bosně a Hercegovině.

Čína Čínská vláda popírá tvrzení, že by se ve vězení špatně zacházelo s jedním z vůdců studentského hnutí z roku 1989. V posledních dnech byly o Liou Kangovi vyneseny tajné zprávy z věznice, ve kterých se hovoří o mučení a výhrůžkách zabitím.

Rusko - Parlament projednal návrh doplnků k ústavě, které mají omezit pravomoci prezidenta a rozšířit práva krajů a oblastí. Poslanci na mimořádné schůzi se rozhodli zaslat ústavní návrh k posouzení prezidentovi, vládě, parlamentním výborům a komisím. Parlamentní návrh předpokládá, že prezident nebude vrchním velitelem ruských ozbrojených sil.

Intelektuál - - a kdo je víc!

Aleš Nebeský

Pavel Kohout před časem sebekriticky a výstižně nazval fenomen podlehnutí celé řady umělců a intelektuálů totalitní komunistické ideologii "selhání intelektu". Mnozí jiní to dokonce označili za "zradu intelektu".

Měl bych se přiznat, že je-li za intelektuála označován člověk, který si převážně na své živobytí vydělává práci svého mozku, pak takové označení musím přimnout i já. To podotýkám, abych se vyhnul obvinění z "antiintelektualismu, což je zpravidla první obrana těch, kteří jsou pro svoje protitotalitní "selhání intelektu" kritizováni. To hned po tom, kdy uvedou výmluvu, že byli mladými a tedy i naivními idealisty.

Musím se přiznat, že inklinace zejména humanitní inteligence - ke komunismu a jejich omlouvání "litařských třísek" v zájmu "zářné" budoucnosti lidstva, mě od mých mladých let fascinuje - snad pro moji neschopnost ji pochopit. Navzdory celé řadě vysvětlení z řad současné i bývalé levice i jejich odpůrců, zřejmě již nikdy nepochopím, jak umělci, básníci, spisovatelé, filozofové, jejichž tvorbu jsem obdivoval a obdivuji dodnes, byli schopni tak dokonale zavřít oči před realitou světa kolem nich.

Nemluvím jen o lidech mezi kterými jsem vyrůstal a kteří tak ochotně totalitní režim opěvovali, propagovali a sloužili mu. Totéž platí i o celé řadě západních intelektuálů, kde vidím jen jeden, byť i jen praktický rozdíl: míru jejich možnosti ovlivňovat výkonnou moc. Koncem minulého roku v české televizi probíhala beseda na téma inteligence a její role ve společnosti, kde premiér V. Klaus prohlásil, že jen v komunistickém režimu byli intelektuálové tak blízko výkonné moci a měli na ni takový vliv.

I když je to výrok typicky "klausovský" srozumitelný a tudíž i poněkud zjednodušující, je nepochybné, že v momentě, kdy intelektuálové jako tvůrci ideí, jako kritici a svědomí společnosti se stali, bez zpětných vazeb demokratických kontrol "inženýry lidských duší" s praktickým "posláním" společnost a lidské

duše přetvářet a formovat, vše bylo okamžitě jinak.

Zrod současné role a vlivu moderních intelektuálů je někdy kladen na konec osmnáctého století, kdy začali přebírat pozici scholastiků a kněží, do té doby duchovních vůdců společnosti. Nejsem si tím jist. Tak jako "intelektuálové-scholastici" skončili jako dogmatičtí praktičtí inkvizitoři a posléze i jako oběti, tak jako "intelektuálové-humanisté" skončili jako praktičtí katové u gilotin a většinou i na nich, tak i "intelektuálové-tvůrci zářných zítřků" skončili jako praktičtí vykonavatelé a obhájci monsterprocesů, aby se pak stali jejich oběťmi. Problém se zdá být někde v samé podstatě intelektuálního myšlení.

K tomuto zamyšlení mě přiměl rozhovor s paní Z. Frýbovou otištěný v minulém čísle. Pí. Frýbová je "nejčtenější" a "významná spisovatelka" a já musím přičíst tomu, že žiji na druhé straně zeměkoule, že žádné z jejich děl mi nebylo dopřáno číst. Přestože se mi relativně pravidelně dostává do rukou pravcový i levicový český tisk, zcela jistě jen díky své nepozornosti, jsem se s jménem pí. Frýbové a jejími názory sešel poprvé. Nemám tedy tušení, proč - jak je v úvodu uvedeno - "vyvolává až chorobnou nenávist provládních novinářů", a je jí lhostejné, že "provokuje nenávist některých pravcových novinářů".

Bez ohledu na to, že v současném českém kontextu spojení "provládní" a "pravcový" pokládám za pozoruhodné, musím podotknout, že nejsem ani jedním, ani druhým - a novinářem již vůbec ne. Snad proto jeji rozhovor ve mně nevyvolal ani "chorobnou" ani jinou "nenávist". Jen výše uvedené zamyšlení.

Přiznám se, že jsem si původně myslel, že paní spisovatelka žertuje, když jsem se dočetl, že "nelze popřít, že naše ekonomika je nyní v mnohem horším stavu, než byla po listopadu". Toto hodnocení výsledků čtyřicetiletého komunistického řízeného hospodářství - tak rozdílné od mnoha světových ekonomických pozorovatelů - pak doplňuje pozoruhodným rozhořčením nad vrácením komunisty ukradeného majetku jejich původním majitelům.

Vyznává se ze sympatií k předsedovi České sociálně demokratické strany M. Zemanovi a to by jistě mohlo mnohé vysvětlit. Ne ale vše. Její nechut

k nápravě křivd jde tak daleko, že si dokonce pochvaluje premiéra Klause (který je tvůrcem ekonomické reformy, kterou pí. Frýbová nazývá nezastavitelným "ekonomickým sešupem") za to, že bránil a brání obrovským restitucím. (Mimo to je ji také sympatický i proto, že "rád vyběhne na hřiště" a "jeho vzhled, projev a chování neuráží estetické citění"). Majetkové situace druhých ji zřejmě vůbec dělájí velké starosti - značně se ji nelíbí vrácení majetku církvim a německé (?) šlechtě a vyjadřuje nelibost nad tím, že rodina Havla dostala zpět palác Lucernu a tím prý se stal V. Havel multimilionář. Havel, kterého prý jako "statečného disidenta... ctíla a milovala" (?) je prý pro ni "rozčarovánímopravdu bolestným". A tak je dnes znechucena i "Havlovou podporou leteckých útoků proti srbským pozicím" v Bosně.

"Sebekriticky" přiznává, že za všechen tenhle zlořád mohou "idioti, jako jsem já, kteří hulákali a zvonili klíči na Václaváku". A proč se paní Frýbová považuje za idiota? Nu přece, protože "za komunismu jsem mohla mít alespoň samolibý pocit, že ke vzniku a přežívání daného marasmu někdo z naší rodiny ani stébelkem nepřispěl". Bohužel se nezmiňuje, zda přispěla proti němu. Snad se to dá vysvětlit tím, že uvedený "marasmus" měl mnohem lepší ekonomiku než svobodná Česká republika.

Kritice neujde, samozřejmě, nic. Občanské hnutí kritizuje za to, že chtělo "rozdat naše hospodářství šlechtě a Němcům s omluvami, jakými historickými zločiny jsme se proti nim provinili". Rozhořčuje se nad tím, že "z nomenklaturních kádrlů se stávají majitelé fabrik a ministři, a mohou konečně stisknout lózu pořádně pod krkem" a končí tím, že "za zvláště ubohé pokládám, když někteří pisálkové pranýřují umělce za to, že tvořili či vystupovali za socialismu". Samozřejmě. Paušální "pranýřování" je právě tak špatné, jako paušální mlčení. Proč - to pí. Frýbová ví. Sama uvádí, že psát podle svého "za socialismu bylo složité, protože autor nemoohl ke svému tématu napsat mnohé, co by napsat chtěl...", a dodává, že lhat ale nemusel, protože "nikdo ho k tomu nenutil kromě jeho vlastní bezcharakternosti".

Že vše co říká je plné kontra-

díky, disinformací, polopravd a dohromady to nedává smysl? Nevadí - za to se to hezky čte: řízně vtipná kritika od podlahy, padni komu padni.

Nepochybně každá společnost potřebuje intelektuály, občany s nezávislým myšlením, lidi schopné kritického pohledu i bez vymyšlení "všeléků" pro kritiky hodné záporné jevy společnosti.

Stručně řečeno, žádná zdravá společnost nemůže bez myslitelů a jejich svobody existovat a proto jsem rád, že redakce rozhovor otiskla. Je přece jen na nás, čtenářích, rozpoznat rozdíl mezi skutečným myslitelem a rádoby ironickým žonglováním se slovy bez ohledu na fakta.

Zamyšlení

J. Řezáč

Nikdy jsem nepatřil k lidem, kteří mají názor mas. Mas lidí, kteří přijmou vše, co je oficiálně prohlášeno za názor pravý a jediné možný. Nejsem americký profesor, ale kdybych byl, tak bych určitě nepsal, že je "konec ideologií", ani ne tak, aby se tento nesmysl mohl z mnou napsaného vykonstruovat.

Ta liberální demokracie o které se zmiňuje pan A. Nebeský v A.L. č. 24, je ideologie. Bez myšlenek, či ideí, které jsou zahrnuty v pojmu liberální demokracie, by tato nemohla existovat. Máme tedy ideologii liberálně-demokratickou, mluvíme o liberální demokracii, ale ví někdo, jaké jsou ty ideje liberálně demokratické? Co se pozastavovat nad tím, že nejbouřlivější kritika jde na prof. Fukuyamu z řad levice? To si mám myslet, že církev, jejich učení je bez ideí a že tedy nejsou ideologiemi, byť postavenými na dogmatech? A co pan Bush s jeho New World Order? To snad není postaveno na ideologických?

Pokud jde o ideologii nacionalismu a všeho toho, co s touto ideologií souvisí (v jakékoliv formě), jak o tom píše pan A. Nebeský, to, mám-li napsat pravdu, mne již unavuje.

Tato má únava spočívá v neustálém opakování jednoho a toho samého. Buď přímo, nebo nepřímo se poukazuje na ty dnešní štváče a podněcovatele různých nepokojů, které běžné končí strašným krveproléváním a utrpením tisíců lidí. To oni, ti dnešní lumpové. Proč

ale jsou těmi lumpy? Já mám odpověď jednu. V minulosti totiž někdo dával do kupy politicky a vojensky různé menší celky v celky větší a velké. Nejsou snad původci těch dnešních nesnází též v zemřelé generaci králů, císařů a politiků všeho druhu? My říkáme, že T.G.M. a legie mají náš dík za vyplnění tužeb Čechů po samostatném státě. Mnozí z nás dnes nedokáží pochopit stejné tužby jiných. Pan Nebeský se přiznává k svému idealismu (není ten idealismus postavený na ideologii?) a obviňuje demokracie, které nejsou, schopné zabránit novým genocidám. Ty demokracie totiž nejsou bez problémů. Malér je v tom, že stály u zrodu dnešního problému Balkánu, že ty demokracie viděly problémy multinationálního impéria Rakouska a vylučovaly nacionální problémy Jugoslávie. Kolik těch dnešních mirotvůrců na Balkáně z řad politiků předních západních demokracií vychází z podstaty tamního problému? Proč tyto liberálové nejdou do minulosti, když blakotají "Srbové, Chorvati a muslimové"? Nejsou snad ti muslimové srbsko-chorvašští quislingové, kteří kolaborovali s Tureckem proti vlastním? Liberální demokracie však neřikají voličům, že dnes chtějí dát korunku přesně stejného multinacionalismu, multikulturnímu a multináboženskému svinstvu, které pečlivě po celá desetiletí vytvářeli ve vlastních zemích. Proč existují dnes v oblastech, kde v minulosti byly multinacionální státní útvary ty problematické národnosti větší či menší menšiny? Jejich existence je důsledek volného pohybu lidí v multinacionálních státech. Po rozpadu multinacionálního celku zůstanou tyto lidé na cizí půdě. Dějiny nám říkají, že národnosti menšiny jsou trojským koněm. Pro mne je až zarážející, že někteří Češi se mohou pozastavovat nad "ethnic cleansing" a současně fandit těm, kteří pod praporem liberálně-demokratismu udělali z Evropy směs všech existujících ras, národností a náboženství. Nemáme snad my, Češi, ve staleté historii ne jeden příklad kam vede existence menšin?

Poslední věta p. Nebeského zní opravdu hezky. Měl by ale definovat, co je a jaká je pravda.

Z tajů krás české řeči

Onkání? Co to, prosím vás, je? Co tím myslíte - "onakání"? Jakže, vy neonakáte? Napapala se, Cilinko! Nepobryndal si krajlčíček, Cyroušku! Přes Boženu Němcovou, a ještě za ní to Cecílka a Cyroušek slyšeli dnes a denně. Šla sem, Leontýnko, aby si neumazala fěrtoušek! Papinkal, Poldičku, papinkal! Podala mi to kanafasku!

Ale ono tu je ještě onkání. Dou sem, Vondrášek! Nekecaj si, Havránek, do lebedy! Pozor - onkání se řídí jinými pravidly než onakání či onkání. Dou, koukaj, neblázněj, trhnou si nohou. Nacpou si slámu do toho štrozoku! Ovšemže i "koukaj, neblázněj", ale ono vypouštění "i" onkání dodá šmrncu. Nicméně to vše v čase přítomném, zatímco onkání a onakání se odehrává v minulosti: Nepocíntala se, Týninko. Vysvětlíte pak cizincům rozdíl mezi "nepocíntala se Týninka" a "nepocíntala se, Týninko"?

Při onkání, onakání a onkání špacirovala v minulém století ruku v ruce česká zkomolenina s jakousi barokní tendencí pražských uošlapečků přiblížit se tušenému duchu němčiny. Češtinu "zřajnovět". Ještě před půl stoletím doznívaly poslední tóny - nebo spíše pa-tóny - těchto monstrosit, skoro jakoby uvězněných do pražského prostředí. Nerudova Malá Strana se onakáním, onkáním a onkáním musela rozenit a skýtávala ve svých uličkách jistě hojně živné prsty k jejich přežívání.

Bylo to jakési slovní krčení se před autoritou, před "panstvem", před "lepšími lidmi". Dnešní generaci se předhazuje lecos, ale na to přikřováni pradědů a prababek je co do hanobení češtiny přece jen krátká. Stará chůva tedy frackovi Cyrouškoví domlouvala ve třetí osobě, a to ještě v minulém čase, aby malého lordička neurazila. Poláci ještě dnes, snad jako jediný národ v Evropě, oslovují ve třetí osobě - nechť se pán podívá, nechť si paní protře zrak, a z toho je i známý český posměch "prosze pana, pan za pana" (místo "zákryt")

My už neonkáme, neonakáme, neonikáme. Naše vtipy však těmito archaismy hýlí. I zde si magika češtiny dovedla najít místo ve svých četných zákoutích pro haraburdí, jemuž dovoluje blýsknout se v celé jeho pitvornosti. Čeština hned tak nic úplně nevykáže na smetiště. Opřede to pavučinami, a posměchem, ale nechá to sloužit Čechům a králíkům. Proč králíkům - to víme. Ráčila se tam podívat, Amálie, ale nepřiuřovala si podolek.

Jistě jste si všimli, že při onakání a onkání se poníží sám mluvčí. Při onkání naopak ten, na něhož se mluví - dej si to pod šturc, Beránek! Ale to už vede k sociologii a ven z rámce této úvahy.

B.Š.

Malé zamyšlení nad prchavostí času i vesmíru.

Jaroslav Kovaříček

Již bibličtí básníci věděli, že svět se neustále mění a přitom zůstává svou podstatou stále stejný. "Věk pomíjí, a jiný věk nastává" píše král Šalomoun v knize Ecclesiastes. Dále uvádí: "Což bylo, jest to, což býti má, a což se nyní děje, jest to, což se diti bude, aniž je co nového pod sluncem". Moderní pozorovatel může se jen ztěžiti ubránit dojmu, že pod sluncem děje se každodenně nového příliš. Změna je podstatnou vlastností života, na vlastní oči vidíme jak rychle se náš svět mění a je očividné, že tempo těch změn se neustále zrychluje.

Nejen v dobách biblických, ale ještě před pár stoletími měnil se svět zvolna, téměř nepozorovatelně. Svět i život jeví se proto stabilní a tak poskytovaly alespoň pocit jistoty, a tedy relativního bezpečí. A vskutku, spolehlivým zdrojem ohrožení a nebezpečí byly vždy unáhlené změny, jako války, revoluce či přírodní katastrofy. Změny se ovšem pohybují v různých směrech a situacích rychlostmi různými. Můj děda ve svém dětství zažil první automobily (Carl Benz sestavil první automobil se spalovacím motorem v roce 1885) a dožil se vypuštění první umělé družice země. My si dnes už ani v nejfantastičtějších snech nedovedeme představit čeho se může dožít generace našich dětí. Sdělovací prostředky bombardují nás denodenně informacemi o všech těch změnách, které dříve či později počnou ovlivňovat i náš život soukromý. Těch změn i informací je však tolik, že je nesnadné, neřku-li nemožné, dospět k poznání, zdali se svět mění k lepšímu či horšímu.

Některé změny jsou nesporně k lepšímu, tak např. průměrná délka života se zvyšuje, vzdělání se stává dostupné stále více lidem, zvyšuje se produktivita a tak i výroba potravin a jiných životních nezbytností, nová technologie šíří kulturu a umění po celém světě a staví komunikační mosty mezi kontinenty atd.

Jsou tu nepochybně i změny k horšímu: životní prostředí je čím dál tím více ohrožováno rozvojem průmyslu a techniky, z planety nenavratitelně mizí velké plochy lesů a také mnohé druhy živočichů, dochází k porušení atmosféry i půdy, vzrůstá kriminalita i používání násilí šíří se ve společnosti i rodině atd.

Potom je tu ještě široká paleta změn u nichž nelze s jistotou rozpoznat jsou-li k horšímu či lepšímu. Moderní medicína objevuje nové léčby starých nemocí, moderní doba doba zase ale způsobu je nemocí nové. Technika v tomto století umožnila aby prakticky každý občan na západě mohl využívat pohodlí dopravy osobním automobilem, zároveň jest však auto největším vražedným nástrojem v době míru. Nová technologie komunikačních prostředků nás sice během vteřiny dovede spojit s kýmkoliv na světě, technologie počítačů ale také umožňuje nesmírnou kontrolu života každého občana téměř, kdo máli moc tuto technologii vlastnit. Ve výčtu takových případů by bylo možno pokračovat až do aleluja, ostatně všichni tyto situace známe sami dobře. Jsme si ale skutku plně vědomi jak dalece dotýká se našeho osobního života? Obávám se, že ne. Obávám se, že moderní člověk, unaven ze záplavy změn i informací, má značnou potíž v situaci se orientovat, zaujmout k ní nejen stanovisko ale hlavně najít způsob, jak se případně škodlivým důsledkům bránit. V životě je přece běžné, že rozpoznáváme zlo až když už je pozdě mu zabránit. Lidé přesto spoléhají, že čas ukáže.

Známe dvě základní pojetí času: Západní, který chápe čas jako vývoj a věří tedy v pokrok. Každý moment znamená cosi nového, jedinečného, neopakovatelného. Východní filozofie zpravidla chápou čas cyklicky, změny pojímají jako soustavu neustále se opakujících procesů. V tomto nazírání jest pokrok pouze relativní, z této pozice můžeme chápat i teorii stěhování duší. Západní vědci mají svoji teorii o vzniku vesmíru, neznají však odpověď na otázku co bylo před tím, než se vesmír zrodil. "Nebylo nic" říká anglický vědec Stephen Hawking. A významná indická hlasatelka filozofie vedanty - Pravrajika Ajayaprana Mataji, která působí v Sydney - k tomu dodává: "To jejich vědecké nic jest právě můj Bůh". Její Bůh jest vše

uvnitř i vně prostoru a času. Svět zaniká i vzniká soustavně a současně.

Na tyto esoterické otázky ne-najdeme odpovědi vbuddhismu, myslitel Buddha zabýval se hledáním způsobů moudrého žití, problémy metafyzické považoval za samoučelné, a tedy zbytečné. A vskutku je to právě naléhavost našeho běžného života, co rozhoduje o tom, jakou důležitost hodláme přikládat těmto "velkým problémům". Nejdůležitější jest pro nás přece otázka kvality vlastního žití. Nikdo nám nemůže upřít svobodu interpretovat si svět po svém. Pesimista může zcela snadno vypořizovat jak povážlivě se ten náš svět horší, optimista může zase po pravdě vysledovat všechny změny k lepšímu. Obě strany mají pravdu, žádná z nich však nemá cenu. Podobně je tomu i s Bohem, jehož existenci nelze spolehlivě ani prokázat ani vyvrátit. Zůstává tedy zásadním právem jednotlivce dá-li přednost víře, že Bůh jest či víře, že Bůh není. Existenci boží lze ovšem nazírat také z hlediska životní potřeby. Jak řekl Sufi Hidayat Khan: "Nevěřit v nezdo-latelného Boha není hříchem, pokud však žití bez víry přináší ztrátu smyslu života vůbec, pak věřit v Boha stává se povinností mravní."

I kdyby člověku bylo nejhůře, vždy mu zbývá nějaká ta naděje z víry. Já věřím, že životu lépe prospívá býti optimistou než škarohlídem. Radostná mysl prospívá zdraví, kladné myšlení obohacuje život. Je totiž ještě jedno tajemství, které je záhadnější než mystérium času a vesmíru, je to tajemství lidského vědomí, či chcete-li duše. Jest to ona neobyčejná síla a schopnost lidské mysli rozpoznávat dobro i zlo, rozhodovat sama o sobě, realizovat smysluplně svůj život. Velkou útěchu nacházíme proto ve slovech, která kdysi pronesl Buddha: "I kdyby dva silní mužové pilou ruční vejplů mne řezali, bude stále záležet jen a jen na mně chci-li se cítit šťastným".

IN MEMORIAM

Otce Eliáše

Ilana Honzová

Již jedenkrát jsme
Otče milý
na cestě do Čech
se s Vámi rozloučili...
Dnes v smutku podruhé
loučíme se s Vámi
když Vaše duše
letí nad hvězdami.....

Umklá ústa
jež k Bohu vedla duše -
dnes na své stádo
pohlížíte s výše.
Skončené hodiny
pozemské cesty žiti -
V náručí Boží
Vám věčné světlo svítí...

A nám - jímž v bolu
v očích slzy hrají
vzpomínky na Vás
dále zůstávají - -
Modlitby za vás
tíse k Bohu letí
od českých v světě
roztroušených dětí.....

Náš pan farář Eliáš

(vzpomínka Bořka Šindlera)

Naši páni faráři byli tři - otec Stanislav Mika, otec Vladimír Ondrášek a otec Petr Eliáš. Ten čtvrtý je otec Emil Černaj, který je přežil. Všichni tři zemřeli poctivě a oddaně sloužili české katolické obci v Sydney, po celé Austrálii. Všechny tři zemřeli skolem náhlá a neočekávaná smrt v poměrně mladém věku.

Ono asi není snadné být knězem lidí v exilu vůbec. Být jejich sociálním pracovníkem, zpovědníkem, utěшитelem, soudcem, povzbuzovatelem, kazatelem, duchovním otcem i přítelem.

Dva z našich katolických duchovních byli Češi - Jihočech pater Mika a Východočech pater Eliáš. Pater Ondrášek byl Moravan, zkušený pedagog s

dlouholetou praxí učitelskou v Indii před příchodem do Austrálie, a dobře znalý řeči anglické. Pater Mika byl jedním z nás v každém slova smyslu. Utekł s námi, přijel s námi, zabydloval se s námi, učil se s námi anglicky a australským mravům, a hlavně předobře rozuměl všem našim exulantským problémům. Ale přes všechny různosti povah a přístupů k doktríně byla všem třem našim duchovním otcům společná naprostá a bezvýhradná obětavost. Pater Mika dovedl chodit denně spát po jedné v noci a když mu potom ve dvě hodiny zavolala policie, dovedl vyskočit z postele a jít "vykupovat" zatčené české a slovenské chlapce - zbojníky.

Pater Eliáš nás už našel usazené a zabydlené. Byl také trochu mladší. Sám odešel z domova až v letech šedesátých a jako mladý inženýr chemie. Až jako mladý chemik vystudoval bohosloví v římském Nemomucenu, změnil život mladého chemika za život mladého kněze. Nebyl příslušníkem žádné řehole. Australané by řekli, že byl tak trochu "loner", ne přímo samotář, ale kromě svého slovenského bratra pátera Černaje mezi ostatní duchovní chodil zřídka. Právě tak jako pater Mika, otec Eliáš nikdy úplně nezvládl angličtinu a to mu ovšem ve styku s australskými duchovními nepomáhalo.

Poslouchat jeho česká kázání byla rozkoš a blaho. Mělo to hlavu a patu, bylo to výrazem hluboké víry, a to víry naprosto nekompromisní. Všechno, co pater Eliáš kdy dával sestupovat z kazatelny či co napsal bylo projevem v čisté a vzorné češtině. Každé jeho kázání bylo malým uměleckým dílem.

Byl původem Pardubičák. Po smrti svého otce těsně po skončení světové války vyrostl jako nejmladší z pěti bratrů a také vystudoval v Liberci, později na technice v Praze. Na kněze byl vysvěcen v Římě a potom začal učit ve švýcarském Tessinu, odkud byl povolán do Adelaidy a po smrti pátera Ondráška do Sydney. Po jeho příchodu účast na mších nápadně stoupla.

Já, člověk velmi hříšný, jsem si pokládal za čest stýkat se s otcem Eliášem poměrně často a náboženská témata plnila většinu našich rozhovorů. Pro otce Eliáše byla hlavní podstatou křesťanství láska, láska k Bohu, k lidem. Bez

lásky by bylo křesťanství jen pouhou slupkou, tvrdil. Když po osvobození odešel do Prahy k svatému Antonínu zdálo se nám, kteří ho tam navštívili, že se stal štvancem nových poměrů. V Plzni na tom jako novopečený arciděkan asi nebyl o mnoho lépe. Psal mi jednou, že tak bídne jako na plzeňském arciděkanství asi ještě nikdy v životě nebydlil...

Dnes ho chová půda liberecká. Patřím k těm, kteří viděli jeho návrat domů jako povinnost k církvi i k vlasti. Tam bylo jeho pravé místo. To ho asi stálo život - zemřel prý v autě poblíž Plzně - ale smrt v zápřeží je jaksi tradičním již údělem našich australských kněží. Jeho Pán mu to ovšem za zlé mít nebude.

Zemřel člověk obětavý, neúnavný a eminentně pravdomluvný a přímý. Dřel a nešetřil se i když věděl, že trpí několika zákeřnými nemocemi. Komu se obětoval? Jenom nám, Čechům, katolíkům i nekatolíkům? Víte? Církvi? Obětoval se cele svojí prací. Přezívá ho ustaraná matka, bratří, neteře a synovci. A zde v Austrálii my, jeho truchlící přátelé a ovečky vzácného pastýře. Budiž našemu panu faráři Petru Eliášovi česká země lehká a budiž mu konečně teď po smrti dopřáno klidu, jehož se mu po sedmáct posledních let života nedostávalo. Obětoval se také Bohu a jako dávno před ním svatý Vojtěch, i on zemřel mezi pohany.

"THE SEWING MACHINE MAN"

opravy a prodej nových i starších
šicích strojů a "overloků",
domácích i průmyslových

Naše firma poskytuje servis pro
západní Sydney od Parramatty po
Mount Victoria v Blue Mountains

JIRÍ ŠVEHLA

23 Bunbinla Ave

Mount Riverview 2774

tel: (047) 39 14 70

KAM ZA ZÁBAVOU**SOKOL SYDNEY**

16 Grattan Crescent,
Frnchs Forest, NSW 2086

v neděli 12. září ve 2 hod. odpo.
ve společenské místnosti (1.patro)
bude promítnut videozáznam

"The Forgotten Men"

dokument o persekuci čs. zahraničních letců
komunistickým režimem v poválečném období.

Promítání se koná na paměť výročí

bitvy o Anglii v září 1940

Vstupné dobrovolné - Lehké občerstvení

UNIVERSITY OF WESTERN SYDNEY**NEPEAN**

uvádí

v Q Theatre

Railway Street, Penrith

ve dnech 6. října - 30. října

Středa - Sobota ve 20,00

Sobota - Neděle také v 16,00

"Karamazovi idioti"

Christopher Durang - Albert Innaurato

Je to bláznivá, absurdní komedie napsaná na motivy
slavného Dostojevského románu "Bratři Karamazovi"

Rezervace vstupenek :

Jillian Paterman (047) 360409

COUNTRY CLUB

30 Devonshire Road
Kemps Creek, NSW 2171

v neděli 12. září ve 2 hod. odpo.
se koná

"Nedělní odpoledne "

hraje Klubovní kapela
vstup volný

v sobotu 18. září ve 20 hod.
se koná

"Muzikantský bál"

Hraje Alpine Echos,

v programu dále vystoupí:

"Enzian Dancers"

vynikající bavorští tanečníci z Woollongongu,
nositelé mnoha cen a uznání.

Bohatá tombola s mnoha zajímavými cenami.

(např. Týdení rodinná dovolená v nejlepším
rekreačním resortu v Noosa Head,

Sunshine Coast Qld. a pod.)

Rezervace vstupenek :

pan Rutar - 610 3267

pan Hanousek - 607 883

O sobotách a nedělích v klubu

Všechny vás srdečně zve vedení Country Clubu

Miloš Trnka a syn.

registrovaní instalatéři a plynáři
nabízejí

opravy stávajícího vodovodního,
nebo plynového vedení, instalaci vedení
nového, mechanické čištění odpadního
vedení a další služby

Informace :

tel. (03) 548 1210

Mobile phone: (018) 992 996

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

Mečiar dál v menšině.

Shoda HZDS a SNS v 95% názorů
na vytvoření koalice nestačila.

Poslední čtyři ze sedmi měsíců samostatné existence Slovenska lze popsat jako stav, který sice není vládní krizí, ale který nese její neklamně znaky. Po březnovém odchodu Milana Kňažka a jeho lidí má HZDS v Parlamentě jen 44% zastoupení a demisi Ľudovíta Černáka z funkce ministra hospodářství skončila ve stejnou dobu i tichá koalice se SNS.

Mečiarova pozice "mrtvého brouka" tváří v tvář skutečnosti, že jeho vláda se stala menšinovou nijak nepřekvapila. Na novou konstalaci sil zareagovaly mimovládní subjekty platnickými pokusy sjednotit se na minimálním programu alespoň částečného omezení rozpínající se jednobarevné moci. Vrcholem těchto snah byla předběžná dohoda o volbě šéfa Nejvyššího kontrolního úřadu, kterým se měl stát kandidát SDĽ.

V tomto okamžiku už Mečiar zavětlil hrozbu - více než o samotného kontrolora mu šlo o precedens - a v polovině června dostala nadějně se rýsující opoziční aliance těžký, ale předpokládaný úder. Slovenská národní strana se, oslovena Mečiarom zvedla od opozičního stolu a začala jednat o koalici s HZDS.

Seriál koaličních rozhovorů HZDS - SNS začal optimisticky. Po prvním jednání obě strany konstatovaly shodu v názorech v 90 %. Sem spadala bezpochyby taková stanoviska, jako že "zájem Slovenska je nadřazen stranickým zájmům", že "je nutno stabilizovat politickou scénu", popřípadě že "hospodářská krize si žádá sjednocené úsilí všech proslovenských síl". Zbylých deset procent, kde se názory rozcházely, tvořily nepodstatné maličkosti: kolik ministerských křesel a funkci státních tajemníků dostane SNS a ve kterých rezortech.

Jak plynul čas a odbývala se další kola rozhovorů, impozantní míra nalezené shody narostla postupně na 95%, a pak dokonce až na 98%. Tato čísla však asi navždy zůstanou záhadou, protože pokrok nenastal a mimoto se objevil další problém, který pak po celou dobu SNS prezentovala jako klíčový a fakticky bránící, jako jediný, dohodu.

Mečiar podmínil podpis koaliční smlouvy podporou vládního zákona o úpravě vnitřních poměrů v zákonodárném sboru. Kolizi způsobil jeden paragraf, kterým by se měl ustanovit tzv. "zúžený poslanecký mandát". Jeho držitelé by se měli stát bývalí členové FS a "zběhové" z poslaneckých klubů v NR SR. "Zúžení" poslanci by mohli chodit na zasedání výborů, navrhnout zákony, interpelovat ministry. Nedostávali by při tom poslanecký plat, a co je hlavní - nemohli by hlasovat a byli

by zastupitelnou rezervou z kandidátek. Mečiar se navíc snažil prosadit tuto protiústavní normu se zpětnou platností. Chtěl tím vytlačit Kňažkův klub "nezávislých", vystřídat je náhradníky a dostat se na výchozích 49,33%. Přestože od neprůchodné myšlenky retrospektivy časem ustoupil, SNS vytrvala u odmítavého stanoviska až do konce.

Předsednictva HZDS a Ústřední rady SNS se sešla 10. července. Ukázalo se, že v politice může někdy 5% být více než 95%, na této schůzce bylo pozoruhodné, že byla svolána za účelem slavnostního schválení koaliční smlouvy. Obě strany tedy improvizovaly spoléhající do poslední chvíle, že ta druhá ustoupí. Následující, již oddělené schůzky stranických grmíů už jenom konstatovaly neúspěch koaličních jednání.

Skutečnost, že HZDS a SNS neuzavřely koaliční smlouvu je jistě překvapením. Oběma by totiž v této chvíli pomohla. Mečiar by stabilizoval svoji situaci v rozkolísaném Parlamentu a SNS by se dostala k mocenským pozicím, o nichž je přesvědčena, že si je vytrvalým usilováním o samostatnost zasloužila.

Politická vůle k dohodě, která na obou stranách byla ale nedokázala překonat rozdíly v představách o podílu slabšího partnera na moci.

Pokud jde o další formu vládnutí na Slovensku, přicházejí v úvahu pro podzimní sezónu jen dvě varianty. Mečiar se nejspíše udrží na nohou i menšinově, a to formou příležitostných koalic při hlasování o jednotlivých návrzích zákonů a především s další tichou podporou SNS. Tento scénář potvrdí o hlasování o funkci předsedy NKÚ, při němž SNS a HZDS vzorně spolupracovaly, ačkoliv neshoda při koaličních jednáních už visela ve vzduchu.

Druhou reálnou možností je obnovení přerušených rozhovorů druhým kolem, ve kterém už asi SNS z objeti silnějšího partnera nevyklouzne.

(kráceno)

Peter Schutz, Košice
komentátor deníku *Telegraf*,
stálý spolupracovník *Respektu*

PRÁVO NA SKROMNOST

Jiří Hanák

V Čechách se už nejméně padesát let nerozlišuje příliš mezi prodejností zboží a prodejností duše. V tomto ohledu bychom mohli dávat tržní lekce ledajaké zemi na světě.

Čtěl jsem si nedávno ověřit, zda jméno jistého muže nefiguruje mezi signatáři zloprověsné Anticharty. Samozřejmě, že tam byl. Nehledal jsem z rozmaru. Onem muž mne upoutává tím, jak zničeho nic v sobě objevil pravovou violu a naladil si ji proklátě nízko. Na bývalý režim si v žádném případě nemůže stěžovat. Neprožil ho u lopaty ani ve vězení, nikdo mu nezakazoval pracovat v oboru, který měl rád. Dnes je pro něj kdekdo a kdekdo růžové a nejrůžovější mu připadají ti zaprodanci a ztroskotanci, proti nimž kdysi připojil svůj podpis.

Jistě, není sám. Obíhá-li dnes ne jeden ze signatářů Anticharty čtvernožky vládní špičky, nebude sice už odměněn bobkovým listem laureáta čehosi, odlesk mocných však na něm (na nich) ulpět může a to nemusí být k zahození. Ostatně, česká tradice zavazuje, není-liž pravda?

Podíváme-li se na protektorátní snímky z Národního divadla, pak pod všechny umělce se vzorně hajlujícími pažemi můžeme poslepu dopsat: budoucí národní umělec. I ten, který v Táboře veřejně četl přísahu věrnosti českého lidu Heydrichovu odkazu, se jím stal. Chovali se tržně. Potřebovali je první? Volali Věrní zůstaneme! Potřebovali je druhí? Hajlovali. Potřebovali je třetí? Zatínali proletářsky pěst. Na pisknutí přiskočili a podepsali Antichartu, ti staří i ti noví, kteří si z nich vzali příklad. A pak vlastenecky duněli v listopadovém "odboji". Že to tak nemuselo být, dokazují dvě jména, která chovám v tiché úctě. Pan Racek nepodepsal. Pan Zahajský nepodepsal. Možná, že by se ještě někdo našel. Nic však nevím o tom, že by někdo z nich v sobě dnes objevil violu naladěnou do konjunkturální tóniny. Asi proto, že pro charakter pro ni nemají místo.

V Listině lidských práv by mělo být zakotveno právo speciálně určené pro bývalé socialistické země. Právo na skromnost. Využívali by ho lidé s ne příliš čistým svědomím. Dovoľovalo by jim se stydět a skromně zpytovat duši.

ČESKÁ POVAHA

Hana Honsová

Četla jsem v posledních Listech o finančních obtížích - opět otázka zda mají Listy vycházet - rozhodla jsem se napsat několik slov k našemu českému problému.

Svůj článek nazývám "Česká povaha", neboť vidím, že ona je jádrem různých našich problémů. - jádrem nedostatku SPOLUPRÁCE.

Jsmo chytří, podnikaví, inteligentní, hlavy otevřené - ale - bohužel jsme přílišnými individualisty - kritizujeme jeden druhého - co Čech to vlastní rozum - a nějak nám, Čechům, svoboda "nesedí". My se sjednotíme proti nějakému "nepříteli" - to táhneme za jeden provaz. Když "nepřítel" zmizí, uděláme si ho mezi sebou...

Co se vlastně děje dnes, když máme opět svobodu? Stačí si přečíst článek v Listech "Já a pan Klaus máme několik skvělých vlastností". Jak teď táhneme za jeden provaz k společnému cíli??

Časopis je NUTNOSTÍ - která národnostní skupina nemá svůj časopis. Inu - ta naše povaha - - -

A teď něco o ní, pomocí citátů z dějin a z naší literatury.

POVAHA - to je souhrn vlastností, zvláštností, jimiž se lidé, kmeny, národy a rasy liší. Jsou to zvláštnosti tělesné (rasy) i duševní. Co tvoří tuto "povahu"? Není snadná odpověď, protože zde hrají roli různí činitelé. Je zde vliv dějin, vliv podnebí i vliv prostředí (sevěřená geografická poloha).

Různé národy vyvinuly své vlastní povahy - jaká je asi naše povaha?

Masaryk (Česká otázka) píše: "Nepevnost a neucelenost našeho charakteru netkví pouze v nedostatku pevné vůle a nestálosti citů, ale i ve zvláštní nepevnosti a nedůslednosti názorů."

K. Havlíček (Duch Národních novin) prohlašuje: "Stalost, vytrvalost a neohroženost politická jsou vlastnosti, které nevyhnutelně národ mítí musí, chce-li upevnití svá práva a svoji svobodu. Bohužel ale těchto vlastností ještě pořídku u nás nalézáme."

A naši básníci? Jak oni vidí naši povahu?

Neruda (Zpěvy páteční): "Tak kolotáme vratkým životem se stále..."

Sv. Čech (Pisně otroka): "Ze všech kleteb otročiny již nás stihl Bůh, nejtrapnější, nejhorší otrocký je duch"

V. Dyk (Pohádky z naší vesnice): "Kupředu jdeme, je-li volná chvíle, vhodná-li chvíle, jdeme zase zpět. Ne dobří - ne zlí - něco uprostřed. Vábení věčně všim, co pro nás cizí, jsem šumáři v chladný pro nás svět. Na póli cesty tato náhle zmizí. Ne svi - ne cizí. Něco uprostřed. Zvedneme ruku. Potom zase klesne. Dnes oheň v nás. A zítra zase led. Hrozí se dnes a zítra sotva hlesne. Ne živi - mrtví ne. Tak něco uprostřed."

Z různých "kreseb" naší povahy vyplývá že máme příliš citu a nedostatek vůle. Proto se Machar v Žalmu modlí: "Tvrdými nás učí, chladnými jako ocel".

Naše citovost, lyričnost a s ní související idyličnost je ovšem těž tvůrčí naší silou. Jejím výsledkem jsou naše nádherné lyrické básně, naše hudba, ze které mluví česká citlivost. (Dvůrak, Smetana, Fibich, Forster) Naše malířství (Mánes, Aleš, Slaviček). Naše povaha tvoří i podstatu našeho lidového umění. a proto je naší národní hymnou "Kde domov můj", protože odpovídá svým charakterem naší české povaze.

Několik motivů o české povaze k zamyšlení...

Dnes, kdy máme opět sobodu ve vlasti, kdy můžeme svobodně spolupracovat, musíme se ze své povahy UČIT - používat její tvůrčí klady a "bojovat" proti záporům.

Končím slovy J. Nerudy (Zpěvy páteční) "Ach, hledme pilně ke korábu svému, jsme jeho pláčky, hřeb jsme svérný v něm, a věrně toužně přilneme-li k němu, zas šťastná záhy bude česká země"

A i my zde ve svornosti budeme šťastně vydávat náš český časopis...

KRAJANÉ

Chcete ukázat vašim příbuzným
a známým doma jak začít
"business" bez kapitálu
ve volném čase ???

Jiří Mottl, sydneyjský starousedlík (od roku 1950) poletí na několik měsíců do Prahy a bude zavádět v Čechách a na Moravě nový druh podniku, který je schválen a vítán českou vládou. Systém je založen na křesťanské zásadě. Každý člen začne od nuly. Až vysvětlí a naučí své společníky podnikat a až oni budou vydělávat, začne za to dostávat odměnu (royalty) - 4% z jejich obrátu. Tyto "royalty" jsou zaručené a splatné do konce života a pak budou vypláceny jeho dědicům.

Jiří Mottl bude v republice hledat příjemné, poctivé, veselé a ctížádostivé lidi s optimistickými názory na život. Na vzdělání, náboženství a pohlaví nezáleží. Prostě bude hledat lidi, jejichž snem je bydlet ve vlastní vilce místo v paneláku, mít pěkné auto, vydělávat tolik, aby manželka se mohla starat o děti a nemusela pracovat. Zkrátka dobře žít !! Aby však toho všeho dosáhli, musí se třeba na čas zříci svého volného času. Znáte-li takové lidi, nebo pokud to chcete sami vyzkoušet - ať už tady v Austrálii nebo v českých zemích, spojte se s:

Jiří Mottlem

tel. (02) 997 3963

Fax. (02) 979 5826

nebo jej navštivte na adrese:

1 Richard Road, Scotland Island 2105
(krátká plavba parníkem z Church Point)

Zverme vás na nezapomenutelnou dovolenou

Magnetic ISLAND

Ostrov věčného léta, romantických zálivů, zlatých pláží a kokosových palm. Je 8 kilometrů od Townsville v severním Queenslandu. má rozlohu 52 km² a je z větší části národním parkem. Ostrov má všechny služby města, obchody, 15 výborných restaurací, 4 turistické resorty, golf, tenis, plachetnice, procházky panenskou přírodou národního parku.

Zábava pro dospělé i pro děti a celoroční koupání!

Moderní, kompletně vybavené dvoupokojové a jednopokojové byty na pláži Nelly Bay s panoramatickým výhledem na moře. Na požádání zašleme fotografie a reklamní letáky s dalšími informacemi.

Navštivte nás na Rose Bay a my vám promítneme video.

Týdenní pronájem od \$ 260.-

Informace:

Beachside Palms Holiday Units

Frank Baychek

7 Wilberforce Ave, Rose Bay, NSW 2029

telefon: (02) 371 9164

Nad dopisy čtenářů

Na náš výzvu v minulém čísle jsme dostali velké množství dopisů. Měli jsme z nich radost. Všechny nás žádají, abychom noviny vydávali dále. Velmi často se objevil názor, že je možné cenu trochu zvýšit. Budeme o tom asi muset uvažovat, protože od tohoto čísla již nemáme "Registered Publication", také padl návrh, abychom zavedli Tiskový fond, do kterého bychom všichni podle možnosti přispívali. Mimoto se snažíme najít bohaté podniky, které by u nás inzerovaly (tuto službu tímto nabízejme všem českým podnikatelům, je to pro nás pomoc a pro ně odpis z daní). Také bychom rádi pořádali kulturní akce, jejichž výtěžek by byl věnován Australským listům. V neděli 22. 8. se konalo v Sydney rozloučení s paní velvyslankyní Davidovou - Moserovou, spolu s divadelním provedením její hry. Výtěžek byl rozdělen mezi Australské listy a Česko-australskou kulturní aliancí, která právě vzniká.

Také v rámci úspor jsme se rozhodli, že si budeme vše, kromě obalů tisknout sami. Bude to hrozné moc práce, ale domníváme se, že to za to stojí.

Je vidět, že způsoby, jak Listy zachovat při životě existují. Jsme moc rádi, že je nemusíme hledat sami. Děkujeme všem za krásné dopisy i nabízenou pomoc.

Děkujeme i

Jana Háberová

Vážená redakce,

Bylo by škoda, kdyby Listy přestaly vycházet pro nedostatek fondů. Většinu předplatitelů by jistě nevadilo zvýšené předplatné, alespoň nám ne. Pokud se týče toho, že vám odpadlo mnoho čtenářů, domnívám se, že by to mohli být naši slovenští čtenáři. Je mi smutno z toho, že časopis je převážně českého zaměření a některé články jsou útočné, kritické a řekla bych pomlouvačné ku Slovákům. Nechápu proč se revnivost z Evropy má přenášet sem mezi nás? Máme mnoho slovenských přátel se kterými jsme celých dvacet let prožívali dobré i zlé a národnostní otázka je nepodstatná. Jsme všichni více AUSTRALANI než Češi a Slováci. A co se děje doma v bývalém Československu pozorujeme s údivem. Nechceme se nechat rozeštvát i zde, tak prosím vás berte toto v úvahu.

Helena Slunecko
Sydney

Vážená paní Háberová,

jsm jedna z těch čtenářů, kteří dosud neposlali další předplatné. Současně s těmito řádky zasílám peníze na další půlrok. Ale ráda bych vám napsala co mne k tomu zpoždění vedlo.

V první řadě je to smutná statistika, že 30% čtenářů dosud nezaplatili. Silně pochybuji, že u tak vysokého procenta jsou to jenom finanční důvody. U mne to váhání bylo jaksi z důvodu obsahu. Jsem vášnivá čtenářka, vím, že nikdo z nás nemůže očekávat časopis, který bude pouze podle přání jednotlivce. Hovořím za sebe a proto bych vám ráda napsala svůj komentář - ne kritiku.

Čtení na pokračování - Saturnin a Lenin v Curychu - čtyřtýdenní přestávka je podle mého názoru příliš dlouhá. V případě, že by se jednalo o čtení poutavé, tak obsah je příliš roztržistý. Vím, že Australské listy mají trochu jiné poslání nežli měly Hlasy Hlasy domova, t.j. informovat nás co nejvíce o situaci a životě v našem starém domově. Ale přesto věřím, že nejsem sama, kdo vítá skvělé odpovědi spisovatelky Z. Frýbové z č. 24, stejně tak jiné zajímavosti širokého spektra. V č. 23 "Zahraniční kapitál v České republice" - velice přehledné informace.

Vaše práce pro AL je velice namáhavá a obětavá. Byla by škoda, kdyby zanikly. Přijměte, prosím, Vy, paní Háberová i Vaši spolupracovníci přání další energie a chutě pro práci v AL. Děkujeme Vám za ně.

S pozdravem Vaše čtenářka

Marie Březinová

Mascot

Vážená paní redaktorko,

když jsem slyšel, že k vítězství zla stačí, aby dobří lidé stáli se založenými rukama. Bohužel většina z nás to tak dělá a pokud sám sebe se snažím počítat mezi ty dobré, zařazuji se do té většiny bohužel také.

Takže vše co mohu pro Australské listy učinit je mé předplatné na další rok a přání jen samých úspěchů do budoucnosti.

Srdečně Váš
Jiří Dlouhý
Tasmanie

Milá paní Háberová,

píši vám ohledně článku, otiskném v Australských listech číslo 24 (srpen 1993), a nazvaném "Já a pan Klaus máme několik skvělých vlastností". Kdyby Zdeněk Frýbové ukradli komunisté dům, jistě by ho chtěla zpátky. Katolické církvi ale toto právo upírá, a ještě to hloupě komentuje. Myslím, že by se Zdeněk Frýbová měla zamyslet nad významem svých slov.

Co se týče finanční situace Australských listů, věřím že my, všichni čtenáři, kteří máme zaplacené předplatné a rádi Australské listy čteme, bychom neměli nic proti tomu, kdyby se cena předplatného přiměřeně zvýšila.

Upřímně Váš

Petr Durna

Blacktown

Vážená paní redaktorko!

Čteme Vaše volání k zamyšlení. Ano ZAMYŠLENÍ je třeba. Vždyť my, čtenáři jsme si to ani neuvědomili, že máme čest a radost číst český časopis "téměř zadarmo". My jsme se jen sobecky těšili a s radostí četli a v pravém slova smyslu obdivovali, jaké velikány zde máme, co nám dovedou říci a jak poučiti. My jsme často posílali výstřížky z Vašich novin přátelům do Čech, abychom se pochlubili, jaký vysoký standard českých novin zde máme. - Což, na příklad je vůbec možné přečíst si práci Dr. Šindlera "Z tajů krás české řeči" bez zachvění? Číst články J. Kovaříčka "VYDÁVAT či NEVYDÁVAT" a Dr. Š. "Naléhavá výzva" bez inspirovaného zamyšlení? Je možné neslyšet volání šéfredaktorky Háberové nám tak drahé? - To všechno jsou slova. Nápad? Předplatné je přímo směšně malé, když uvažíme jakou hodnotu dostáváme. A když chceme mít pocit, že si vydávání tak hodnotného časopisu zasluhujeme a smíme se těšit z duševních darů, které z osudu RUKOU a DUCHA zde, daleko od staré VLASTI máme. Z těch mnoha, které jsme chtěli získat jen dva jsme přesvědčeni. Jinak jsme poznali jen zklamání. Jména podvodných by měla být zveřejněna se záhlavím, že přátelé a známí si žádají sdílet jejich osudy. Prosím, abyste přijala moji úctu a dík.

V oddanosti

Vlasta Janoušková

TISKOVÝ FOND

V této rubrice bychom rádi čas od času přinášeli zprávy o stavu našich financí. V srpnu na TF přispěli:

p.Rutar	\$ 50.-
manžele Romanovi	\$ 70.-
výtěžek ze Sokola	\$ 277.-

Velvyslanectví České republiky, ve snaze pomoci řešit obtížnou situaci nám zaslalo šek na \$ 500.-, který hned putoval do tiskárny.

Za toto hezké gesto srdečně děkujeme.
Redakce

HLEDÁME

paní Elvru Kolářovou,
která pracovala v Sydney
v lékárně.

Hledá ji její příbuzná
Zdeňka Kolářová z Mladé.
Informace prosím, podávejte do
redakce.

SOUKROMÉ HODINY
ČESKÉHO JAZYKA

nabízí

ALENA (03) 826 97 83

Pražská rodina

hledá chlapce / dívku
na studijní výměnu v Austrálii

Informace:

tel. (03) 826 97 83

Známa Britka
v Sydney

Zdá se, že Moravanka původem za Zlína Eva Jiřičná je dnes nejznámější českou architektkou-respektive "architektem", chcete-li - v nečeském světě a především ve Velké Británii. V Sydney se uvedla 30. července přednáškou na University of Technology, a auditorium obrovské Univerzitní haly, právě renovované, bylo do posledního místečka přeplněno posluchači z řad studentů, odborníků i příznivců. Byli mezi nimi i tři čeští architekti usedli v Sydney.

Její práce spojuje rigorózní český funkcionalismus s lyrickou manipulací skla a oceli a tak vytváří novou estetiku, nový estetický vjem.... Její návrhy zrcadlí respekt pro dosažení cíle a zároveň porozumění pro tvůrčí možnosti s hmotou a objekty v našem moderním světě. To praví pozvánka, na níž je Eva Jiřičná uváděna jako přední britská architektka pod titulem "Návrhy v exilu"

Po studiu a práci doma odešla E. Jiřičná do exilu po sovětské invazi a v Londýně se vypracovala na přední architektku a návrhářku moderních obchodních komplexů v Británii a ve Spojených státech. Během přednášky v Sydney doplňovala svoje výklady světelnými obrazy a je příznačné, že první dva z nich ukazovaly moderní českou vilku z první poloviny tohoto století a také jednu Baťovu prodejnu. Její otec, jak prozradila, pracoval pro Baťu ve Zlíně a naše slavná Moravanka svůj zlínský původ nezapírá.

Evu Jiřičnou dopravily do Sydney - jako slavnou britskou občanku a význačnou představitelku moderních směrů v britské architektuře - Britské Airlines "inspirované" Britskou Radou. Ta je v Sydney zastoupena feditelem Jamesem Pottsem, kdysi kulturním atašé Britanie v Praze. Její suchý česko-britský humor posluchače dovedl rozesmát. Ze Sydney pak odletěla na další přednášku v Melbourne. Poté se měla vrátit "domů" do Britanie.

Vtrá se myšlenka, zdali bude mlt

tato ve světě slavná žena pokušení vrátit se do rodné země. Její čeština nezrezivěla, to prozradilo pár vět česky pronesených. Ale možná, že ani ona se nechce vystavovat nebezpečí být označována za "radilku".
B.Š.

Anekdoty s nímou tváří

Motto:

"... lidi jsou zlí, lidi jsou zvířata."

"O ne, křivdíte zvířatům. To lidi mají tu špatnou vlastnost, že si nadávají zvířecími jmény."

"Nojo, jak k tomu to ubohé zvíře přijde, aby bylo přirovnáváno k člověku".

(V + W)

V jedné zoologické zahradě viděl návštěvníci v kleci vlka a beránka, jak žijí v náramné shodě.

"Prosim vás, jak je tohle možné, jak jste to dokázali?"

"To je docela jednoduché. Každý den dáváme nového beránka."

Pan Kebrle vypil skoro celé pivo, když si všiml, že v něm plave moucha. Štitivě ji odhodil na tácek, zavolal vrchního a po menším dohadování získal zadarmo pivo náhradní. Když číšník odešel, přikradl se ke stolu host od vedlejšího stolu a zaprosil: "Buďte tak hodný, půjčte mi na chvíli tu mušku".

"Karlíku, znáš nějaké zvíře, kterého se bojí tygr?" ptá se pan učitel.

"Prosim, tygřice", odpoví pohotově Karlík.

V londýnském kožešnictví si paní Smithová kupuje bobří kožich.

"Snese ten kožich déšť?" ptá se prodavačky.

"Zajisté, madame, jinak by bobří nosili deštníky.."

Jsou tři hodiny ráno. Krotitel dravé zvěře strávil několik příjemných chvil se svými přáteli a vrací se do své maringotky. Najednou si uvědomí, že ho manželka asi nepřijme příliš nadšeně. Vráti se proto a jde si lehnout do klece hrozného lva Bruta. Ráno krotitelova žena vstane a najde manžela u vozu.

"Kdes byl v noci?"

"Drahoušku," vysvětluje krotitel, "myslel jsem, že spíš a tak, abych tě nerušil, tak jsem si šel lehnout do klece k Brutovi."

Nato "drahoušek" s opovržením:

"Ty zbabělče."

NEMLUV A DÝCHEJ

Během roku mé existence coby mořeplavec na jachtě "Ta holka" jsem se snažil žít prostě v souladu s přírodou - žít se tím, co mi moře poskytlo. Následující recept vynalezla zdokonalil při vaření večeri v mnoha romantických kotvištích Tasmánie.

"ZAPPED TUNA"

Potřeby pro dvě osoby:

Tuňák 185 g, Zelený hrášek 440 g, Curry powder, Hasič přístroj (vodní), Maggi Seasoning, Rýže - 1 šálek, Cummin Seed, Jachta.

Postup:

Do 2 l hrnce odměříme šálek rýže - dlouhozrnné (nedá se prakticky rozvařit), zalijeme 3 šálky vody - půl šálku z toho mořské (kvůli soli a vzácným prvkům), přidáme špetku Cummin Seed a dáme vařit (občasné zamícháme, aby se rýže nepřichytila na dně a hlídáme také pokličku, aby pěna nevyvřela).

Mezitím otevřeme konzervu "Tuna chunk style (ne "shredded" - smrdil) in vegetable oil" (ne "brine" - je to samá voda), vidličkou rozdělíme tuňáka na patřičné porce na talíře a rozpančujeme ho na nich do tenké vrstvy (jsem-li pořádkumilovná, do kruhového tvaru). Dle osobní chuti posypeme práškem Curry - ten dává míse říz (pokud by někdo trval na čerstvé rybě - nikdy není tak dobrá jako z konzervy - toto ji umrtví).

Dále otevřeme konzervu Green Peas a srkneme si sladoučkého nálevu (když se nikdo nedívá). Mezitím se uvařila rýže tak, že se všechna voda do ní vstřebala (trvá to asi 15 minut). Je to potřeba ke konci hlídat, aby se nepřipálila - je to jeden jediný přesný okamžik, kdy není ani vodnatá ani přichycená na dno (je to skoro jak zrození světa z mlh a zrněk prachu - jsem na to vždy hrdý, když se mi to podaří vystihnout). Jde to trochu o nervy. Raději odstavit ještě mokrou, stejně se odpaří - hned s ní na talíř (jídlo musí být horké). Tlustou vrstvou rýže

pokryjeme rozpančeného tuňáka posypaného Currym - pokud by se ještě hýbal, tohle ho definitivně dorazí (opět si srkneme z konzervy hrášku). Bělounkou, dýmající rýží pokropíme podle chuti Maggi a hustě posypeme odcezeným hráškem. Zbytek jeho nálevu vypijeme labužnický s jidlem nebo hned vše vy-zunkneme a k jídlu popijeme dobře chlazený Riesling.

Na jazyku se nám mísí chuť prohřátého tuňáka, lahodného oleje, Curry (pokud jsme se při posypávání překlepli, zde použijeme hasiči přístroj), horké vonné rýže, tón domoviny udává Maggi a navrch - chladivý, sladounký hrášek. Nic víc - nic méně. Zkoušel jsem ještě šafrán nebo soya sauce..... nadarmo. Je to dokonalá chuťová symfonie pro jeden hrnec, na čtvrt hodiny a za \$ 2 pro dva. Recession..... up yours!

P.S. Pokud nevlastníte jachtu, nebo kotvíte poblíž Sydney, moře s jeho prvky vynecháme.

Jan Plavec.

Tolik zajímavý recept Jana Plavce. Nezbíhají se vám sliny? Má ano. Pokud znáte nějaký podobný zajímavý recept či radu, budeme rádi, když nám napíšete. Dobrého není nikdy dost.

J.H.

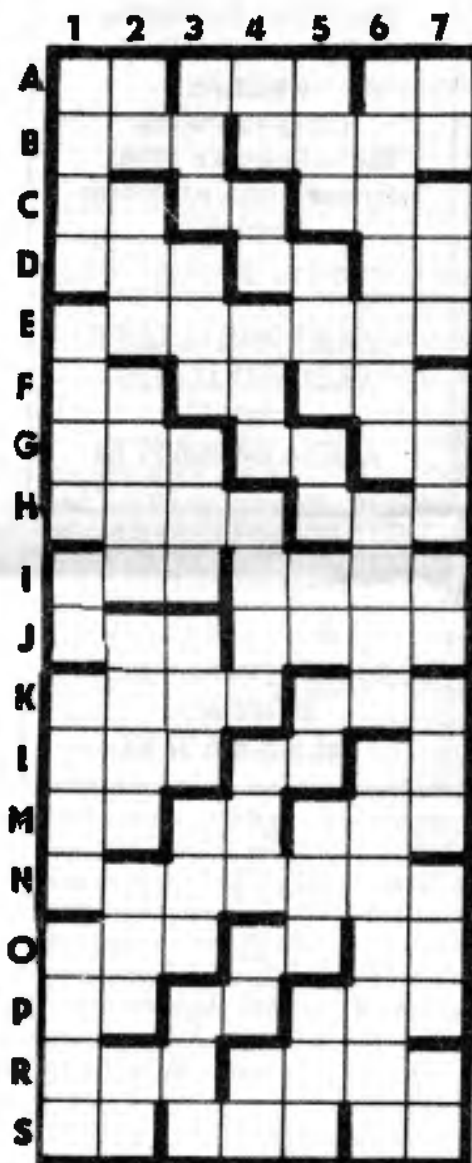
Život a dílo Karla Čapka Slabiková křížovka

Rodištěm K. Čapka jsou..... (1.tajenka) na Náchodsku. V roce 1915 dosáhl titulu.....(2.tajenka)

SVISLE: 1. Část Prahy 6; část Prahy 1; silná černá káva; mazání proti revmatismu; zabavení věci armádou. — 2. Časná; nežádoucí; domýšlivost; soupeření; větrná smršť; přístavní hráze. — 3. Praobyvatel Itálie; nenachat přejít varem; plody rostlin; majetek věnovaný na veřejné účely; divadelní dekorace; ocelová. — 4. Pusto; taška s řemeny; zamilovaní; strádávati; ztráta na váze zboží; ženské jméno; polní plevel. — 5. Ústavy vystavující různé sbírky; patřící k saním; národnost v Laosu; v esperantu „tik“; srbská čepice; cizí těleso v žaludku; americké žabky s protáhlou hlavou. — 6. Starati se o pěstování révy; přísady k výrobě papíru; druh mazadel. — 7. Dráhy; vynětí; jugoslávské město; uvnitř prázdný; zboření; ženské jméno; pravoslavný chrám.

Pomůcka: Adare, Isimu, Lao, Nole, Iiko.

VODOROVNĚ: A. Starověký drnkací nástroj; sídlo v Indonésii; citoslovce zaklení. — B. Druh hudební skladby; nárazem rozpoltit. — C. Slovensky „laně“; služebník starofinských úředníků; mys v Antarktidě. — D. Citoslovce překvapení; kontrabas; strakaty kůň. — E. 1. tajenka. — F. Smečka psů; obec u Prahy; chumelenice. — G. Zneklidňovat se; rusalka; třetky. — H. Milardtina metru; ošumělé. — I. Trám, který je součástí konsrukce mostu; hasiči žízeň zdravým nápojem. — J. Ženské jméno; mající tvar vaku. — K. Pozbývati svěžest; nádoba na benzín. — L. Jednoduchý kus nábytku; opravný lokomotiv; horní končetina. — M. Název písmene řecké abecedy; fena (nářečně); pocházející z berana. — N. 2. tajenka. — O. Ženské jméno; slovensky „diat“; etiopský kmen. — P. Mužské jméno; manželka; neděle před velikonocemi. — R. Popínavý keř s velkými vonnými květy; jsl hovzl. — S. Kobka; vnější obvodové část železničních kol; český herec a režisér (1901—1943).

SATURNIN
Zdeněk Jirotko
(6. pokračování)

Ležel jsem na nosítkách a sanitní auto sjíždělo pomalu cestou k řece. Začalo zase drobně pršet. Saturnin seděl vedle šoféra a ve chvíli, kdy jsme vylézali na dřevěný můstek přes řeku, mne upozornil na nebezpečně vzedmutou vodní hladinu. Spousty kalné vody letěly pod můstkem jen asi o metr níže, než byl povrch vozovky. Kus borového dřeva střelovitě zmizel pod můstkem a vynořil se na opačné straně na hřbetu žluté vlny.

Podíval jsem se s obavami směrem k horám, dusícím se v nízkých mracích. Voda chrčela ze stromů, klouzala po napltném mechu, klopýtala s kamenitých strání a hrčela v úžlabinách. Pádila směrem k řece a podle toho, jak sílila a mohutněla, brala s sebou jehlič, drobnou hlínu, oblázky, klopotně obracela větší kameny, podemlila příkré stráně, bořila srovnané metry dřeva, rvala břehy a unášela s sebou kmeny stromů.

Byl jsem rád, když jsme měli můstek šťastně za sebou, a celou cestu do nemocnice jsem si představoval groteskní situaci, která by vznikla, kdyby rozvodňená řeka odnesla tuto jedinou spojnici dědečkovi samoty s ostatním světem.

Myslím, že jsem vám ještě nepopsal zvláštní polohu dědečkovy domu. Je postaven pod horami na úpatí Hradové a pozemek na kterém stojí, je sevřen dvojicí řek do protáhlého trojúhelníka. Doktor Vlach říká, že je to místo pro elektrárnu a ne pro obytný dům, ale doktor Vlach má vždycky nějaké námítky. Já říkám, že je to nejkrásnější kousek světa, jaký jsem kdy viděl. Z některých lidí, věcí nebo krajin vyzáruje zvláštní pocit bezpečnosti. Jsou lidé, po jejichž boku byste byli ochotni vrhnout se do riskantních podniků, jsou věci, dávající vám pocit jistoty, a jsou místa na zemi, kde si připadáte chráněni před jakýmkoliv nebezpečím. Takovým místem je dědečkův trojúhelník, sevřený řčkami, s mlčí Hradovou v zádech.

Do malého města se železniční stanici je možno se dostat jen po soukromém dědečkově mostu.

Jestliže jsem přemýšlel o tom, že povodeň by mohla přerušit spojení mezi obyvateli dědečkovy domu a ostatním světem, tu se mě obavy

netýkaly ani tak dopravní kalamity samé jako možnosti, že bychom se slečnou Barborou zůstali na různých stranách řeky. Tak jsem si svou dovolenou opravdu nepředstavoval.

Sanitní auto projelo městečkem a zahnu-lo do třeshňové áleje, vedoucí k nemocnici. Drobný déšť ustal a bylo nesnesitelně dusno. Měl jsem velmi živou představu, jak nad těmi mraky, do údolí napěchovanými, páli srpnové slunko. Kdesi v dálece zaburácel hrom.

Auto zastavilo před malou bílou budovou a Saturnin se šoférem mne chtěl odnést dovnitř na nosítkách. Odmítl jsem to a za jejich pomoci jsem se dobelhal do ošetrovny, došlapuje na poraněnou nohu co nejméně. Usadili mne na bíle natřenou lavici a šofér odešel, aby oznámil náš příjezd. Osaměl jsem se Saturninem a oba jsme mlčeli. Saturnin měl trochu špatné svědomí a přičítal si, zcela správně, vinu na mém zranění. Prohlížel si lékařské nástroje v zasklené skříni s takovým zájmem, že mne to poněkud znepokojovalo.

Vzduch byl plný pachu po nějaké desinfekční látce, a velké kulaté hodiny tikaly takovým podivným zvukem, jako když kape voda do umyvadla. Po chodbě se blížily kroky, šofér pootevřel dveře, rozhlídl se ošetrovnou jakoby někoho hledal, řekl "Tak sakra..." a zase zmizel. Zase bylo jednotvárně ticho a mne se zmocňovala příjemná ospalost.

Zavřel jsem oči a před mým duševním zrakem se objevila spousta kalných vln, vrhající kmeny proti mostním pilířům jako strašlivé berany. V tom mne napadla myšlenka, která mne úplně probudila. "Saturnine", ptal jsem se, "myslíte, že je v Praze také povodeň?" "Určitě!" přisvědčil Saturnin. Zavřel jsem oči znovu a na houpajících vodních spoustách jsem viděl naši obyvatel loď, jak se vznáší na příliš krátkém zakotvení, zatímco na nábreží povykoval její tlustý majitel.

Mé chmurné představy byly přerušeny příchodem ošetrovatelky, která nám oznámila, že pan primář zde ještě není. Vzala ze skřínky několik teploměrů a zase odešla. Saturnin, jakoby četl mé myšlenky, řekl, že není třeba, abych měl obavu o naši obyvatel loď. Před odjezdem přemluvil majitele, aby loď pojistil na značnou částku. Dodal, že můj majetek, na loď se nacházející, dovolí si pojistit sám. Byl jsem úplně ohromen. Ptal jsem se kde vzal peníze na zaplacení pojistky, a on mi odpověděl, že při pojištění loď fungoval jako zástupce pojistovny, a provize, která mu patřila, použil k tomu, aby zaplatil roční prémii na pojištění mého majetku. Pravil, že naprosto není třeba, aby mne to přivádělo do rozpaků, protože patří mezi povinnosti dobrého sluhy, aby se staral o bezpečnost majetku svého pána. Podotkl, že náš odjezd byl kvapný vzhledem k tomu, že jsem až do poslední chvíle nevěděl přesný termín své dovolené a že tudíž neměl čas vysvětlit mi výhody pojištění a vyžádat si můj souhlas. Částka, kterou pojistovně mým jménem zaplatil, není velká a v případě, že schvaluji jeho postup, mohu mu ji při nejbližší gázi vyplatit. Pokynul jsem hlavou a pak jsme oba mlčeli.

Asi za půlhodiny přišla ošetrovatelka a sdělila nám, že pan primář již přišel a provádí vizitu. Bude to trvat asi dvacet minut. Trvalo to čtyřicet minut, než ošetrovatelka zase přišla, uložila do skříně teploměry a řekla, že bohužel, pan primář už je pryč. Tohle bylo na mne trochu moc. Vyskočil jsem, ale prudká bolest v kotníku mne

přinutila, že jsem si zase sedl.

Táhl jsem se ošetrovatelky, proč pan primář odešel, když věděl, že zde už půldruhé hodiny čekáme. Projevila domněnku, že snad na nás zapoměl. Ptal jsem se, není-li zde jiný lékař, který by mi mohl udělat rentgenový snímek. Byla překvapená, že se běží jen o rentgenový snímek, a tvářila se tak, jako by byla myslila, že si chce dát tu nohu amputovat. Pravila, že snímek by mohl udělat doktor Zajček. Byl jsem téhož názoru a ptal jsem se, kdy pan doktor Zajček přijde. Pravila, že pan doktor Zajček je tady přece už od rána. Saturnin se tázal, kde je pan doktor Zajček ukryt. Smála se a říkala, že pan doktor Zajček není ukryt. Je v inspekčním pokoji. To nás velmi potěšilo. Saturnin chtěl vědět, kde by se pan doktor přišel podívat, co se děje, kdyby někdo začal na ošetrovně střílet. Byla tím poněkud zmatena, ale domnívala se, že v takovém případě by pan doktor určitě přišel. Saturnin se ji ptal, jestli by to šlo zařídít i jinak, bez toho střílení. Řekla, že by ho mohla prostě zavolat. Saturnin pravil, že to bude nejlepší, ať ho prostě zavolá.

Pan doktor Zajček přišel trochu rozčuchán a se stopami růže na tváři. Byl roztržitý, a když se mne třikrát zeptal, která noha to je, udělal rentgenový snímek té zdravé. Když jsem mu řekl, že mám poraněný pravý kotník, tvářil se tak nedůvěřivě, jako kdybych mu byl předvedl nějaké kouzlo. Potom se zamyslel, díval se velmi soustředěně a já jsem měl dojem, že mi počítá nohy. Konečně se rozhodl, vyfotografoval mi pravý kotník a odešel do temné komory.

Vrátil se asi za půl hodiny a řekl, že to nic není, že si mám na to dávat obklady z octanu hlinítoho a že tu nohu nemám namáhat. Rozloučil se s námi jako docela normální člověk a odešel.

Byl jsem rád, že to mám za sebou, a s pomocí Saturnina jsem se dobelhal k východu. Sanitní auto stálo venku a šofér ležel natažen na prýčně v budce vrátného a spal. Vrátný seděl za stolem, hlavu měl položenou vedle telefonu na ohnuté ruce a spal také.

Vypadalo to jako výjev ze Šipkové Růžinky.

Saturnin mne posadil na lavici a šetrně vzbudil šoféra. Pravil mu, že odjíždíme. Ten dobrý muž říkal, že ho proto nemusíme budit. Přál nám šťastnou cestu a chtěl pokračovat ve svém odpočinku. Zatím se probudil vrátný a nechápal se na nás dít. Saturnin řekl šoférovi dobrosděně, že chceme odjet jeho sanitním autem. Že je nám líto ho budit, ale je to opravdu nutné.

Šofér vstal a tápal se nás, máme-li proň jízdní rozkaz. Písemný rozkaz z kanceláře nemocnice. Řekli jsme, že nic takového nemáme a že jsme ho přece neměli ani ráno, když nás vezl sem. Pravil, že to je sice pravda, ale že ráno měl jízdní rozkaz on, a hned jej vytahoval z ohmatané tobolky. A ten jízdní rozkaz zněl pouze na cestu do nemocnice a nikoliv na cestu zpět. On musí dostat takový zelený lísteček z kanceláře, jinak nemůže jet.

Saturnin se zeptal, bude-li někdo teď v poledne v kanceláři. Vrátný řekl, že myslí, že tam pan správce ještě bude a že tam může zavolat telefonem. Prosili jsme ho, aby to udělal. Pan správce tam byl a Saturnin převzal telefon od vrátného. Dozvěděl se, že je přísně zakázáno používat sanitního auta k jízdám z nemocnice. Je určeno výhradně pro rychlou přepravu nemocných do nemocnice, a to ještě jen v opravdu vážných případech, kde je nebezpečí zprodnění.

Cesta z nemocnice nikdy nespěchá. Pan správce se divil, že nám bylo dovoleno použít sanitního auta v případě tak bezvýznamném, jako je poraněný kotník.

Saturnin se osmělil podotknout, že jsem přece nemohl jít s tím poraněním dvě hodiny pěšky. To pan správce uznal, ale tvrdil, že se musí řídit předpisy. Doporučoval, abychom si zatelefonovali pro nájemné auto pana Pivody. Saturnin mu poděkoval a telefonoval panu Pivodovi. Bylo mu řečeno, že pan Pivoda jel se svým autem do Plzně a vrátí se až zítra večer.

Saturnin zavolal znovu pana správce nemocnice a vyložil mu naši obtížnou situaci. Právil, že jsem naprosto neschopen chůze, nehledě ani k tomu, že mi lékař zakázal, abych poraněnou nohu namáhal. Majitel nájemního auta pan Pivoda je pryč a vrátí se až zítra. Sanitní auto nás sem dovezlo, stojí zde zbytečně a cesta pod Hradovou a zpátky by netrvala déle než půl hodiny. Jeho pán je ochoten zaplatit zvýšenou sazbu.

Pechlivý úředník mu odpověděl, že je to naprosto vyloučeno. Musel by cestu zanést do knih jako novou dopravu do nemocnice, tedy předstírat, že auto je prázdné ven a s nemocným zpět. Saturnin ho žádal, aby to tak udělal, ale on řekl, že ho Saturnin uráží, když na něm žádá, aby obcházel předpisy, nehledě k tomu, že to nejde provést už z toho jednoduchého důvodu, že by mu pak vlastně chyběl v nemocnici jeden pacient, a kdyby přišla revize, bylo by z toho vyšetřování a musel by tu cestu platit. Saturnin řekl, že by nemusel platit, zaplatíme ji my a jsme ochotni peníze složit v kanceláři ihned. Správce řekl, že to není možné, protože podle předpisů nemůže a nesmí být úhrada jízdného placena předem. Saturnin tedy navrhl, že ji zaplatíme potom. Pan správce pravil, že podle předpisů....

V tu chvíli se Saturninovo jednání jako kouzlem změnilo. Bez nejmenšího přechodu navázal na své uctivé a trpělivé vysvětlování a vyjednávání takovou spoustou hrubostí, že se mi zatajil dech.

Mezi jiným povídal, že by panu správcem doporučoval, aby si lehl na oddělení pro duševně choré a dělal toho pacienta, který by mu při revizi chyběl. Tu cestu aby účtoval tak, jako by auto bylo prázdné ven a prázdné zpátky, to že bude určitě podle předpisů. A jestliže se ta doprava nesmí platit ani předem, ani potom, tak ať se to platí během jízdy.

Potom se strašlivým způsobem vyjádřil o pánech, kteří ty předpisy dělali. Právil, že odjede autem bez jeho svolení, a radil mu, aby se nám v tom nepokoušel zabránit. Řekl, že jakmile by se tu objevil někdo, kdo by jen trochu vypadal jako správce tohoto blázince, dostane gumovou hadici přes hlavu. Tedy gumovou hadici jsme neměli a nevíme, kde by ji Saturnin vzal. V tu chvíli jsme však o tom nepřemýšleli, protože jsem uviděl to, co způsobilo takovou změnu v Saturninově chování. Před nemocnicí zastavil bílý rapid slečny Barbory a jeho majitelka zrovna vstupovala do haly. Usmála se na nás, naplnila halu zvukem svého tlumeného altu a vůbec si nevšimla strnulého šoféra a vrátného. Tázala se, co s námi je a proč už dávno nejsme doma. Sundala si řidičskou rukavici z jelenice a podala ruku mně i Saturninovi.

Za chvíli už jsme seděli ve voze a slečna Barbora jela třešňovou alejí na plný plyn. Právila neohlížeje se, že voda stále stoupá a že neví, jestli

se ještě dostaneme domů. Ačkoliv byla asi půl jedné, zešero se tak, že téměř nebylo vidět na hodinky. Tisnivé ticho zavládlo, když slečna Barbora zastavila u benzínové pumpy a vypjala motor. Po dopoledních zkušenostech jsem byl překvapen, že muž obsluhující pumpu ihned přišel.

Těžké černé mraky byly stále nižší a stále více se stmívalo. Všiml jsem si, že jsme se všichni instinktivně přikrčili. Slečna Barbora zaplatila benzin, stiskla startér a v desíti metrech už jela na trojku. Proletěli jsme městem a Barbora rozsvítila reflektory. Reflektory v poledne! Díval jsem se před sebe v neapatném očekávání, že se v nejbližší chvíli rozpoutá peklo. Saturninovi podivně svítily oči a já jsem měl pocit, že má radost jednak z toho, že se děje něco neobvyklého, jednak ze slečny Barbory. Řídila vůz s obdivuhodnou bravurou a přidávala plyn s lehkomyšlností lidí, kteří automobil nikdy nerozbili.

Když jsme se blížili k řece, podotkla slečna Barbora, že se jí zdá, že už voda teče přes most, ale most ještě stojí. Zvolnila poněkud tempo a ptala se: "Tak co, jedem?" Bylo to úplně šílenství, ale já jsem si v tu chvíli vzpomněl, jak se její krásná ústa usklíbala, když se mne ptala: "Vy a žralok?" a řekl jsem tvrdě: "Jedem!"

Saturnin se na mne podíval s obdivem a pochvalně kývl. Slečna Barbora také kývla hlavou, sevřela pevněji volant a stiskla plynovou páku až k podlaze. V tu chvíli jsem mezi okrajem jejího sportovního kloboučku a Saturninovou hlavou spatřil obraz, při němž mi trmela krev v žilách. Vozovka mostu byla úplně pod vodou a bylo těžko říci, zda deset nebo padesát centimetrů. Z kalných prudkých vln vynořovalo se jen zábradlí po obou stranách kmitalo pod nárazy proudu, jako by chtělo každou vteřinu uletět.

Bílý rapid vletěl v bláznivém tempu mezi obě zábradlí a já jsem s hrůzou viděl, že v posledním okamžiku strhla slečna Barbora volant prudce napravo. V té chvíli jsem měl dojem, že jsme vjeli přímo do řeky. Spousta vody nám udeřila na všechna okna najednou a celý vůz se zachvěl. Motor řval a zdálo se, že se kola točí na místě. Nevím, jak dlouho to trvalo, ale najednou jsme byli z toho venku, slečna Barbora spustila elektrický stírač okna a pokračovala v jízdě k dědečkově domu. Jenom podotkla, že je dobře, že nám v té vodě nezhasl motor. Já jsem se ohlédl zpět k řece, na místo, kde jsem prožil nejnebezpečnější okamžik svého života, a byl jsem jaksi dotčen tím, že se most hned za námi nezřítí. To se přece patří, bývá to ve všech filmech. Zábradlí však ještě stále trčelo z vln a kmitalo se pod tlakem proudu. Musil jsem se tentokrát spokojit s tím, že se most zřítí až dvě hodiny poté. Když jsme byli již asi padesát metrů od dědečkova domu, začalo boží dopuštění.

Prožil jsem již často bouři v horách, ale něco takového jsem jakživ neviděl. Oslňující světlo blesku zářilo téměř stále a hrom bíl v několika-vteřinových přestávkách, celý prostor byl naplněn ohlušujícím rachotem, slečna Barbora něco volala, ale nebylo slyšet co, Saturnin se obrátil a snažil se mi něco říci, ale nebylo slyšet co, já jsem se jich na něco ptal, ale také to nebylo slyšet. Pak jsme se tomu dali všichni do smíchu. Zazřeli jsme pod krytý vjezd a dlouho jsme nevstupovali, protože jsme se smáli. Bylo to takové uvolnění nebo co, já jsem si připadal jako blázen, ale i to mi bylo k smíchu.

Když mne Saturnin vedl halou, ozvala se strašná rána a já jsem myslel, že uhořelo přímo do domu. Na rozsáhlé dědečkově rozvodné desce něco

zasršelo a Saturnin sebou polekaně trhl. Pak jsme se tomu zase dali do všichni do smíchu.

Přes leštěné zábradlí dřevěného schodiště se do haly nahnula jakási postava a známý hluboký hlas říkal něco o tom, že hysterický smích jako reakce na prožitě skutečné či domělé nebezpečí se vyskytuje často u lidí podprůměrné inteligence. No, to vte, doktor Vlach.

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION

AUSTRALSKÉ LISTY měsíčník

Vydává:

HABER - PILOT Pty Limited
7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145
Tel. (02) 636 1873
Fax. (02) 631 2024

Vedoucí redaktorka:

Jana Haberová a redakční kruh

Názory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.

Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

**Chcete pomoci svým příbuzným nebo známým
emigrovat do Austrálie?**

Obráťte se na největší právníckou firmu v Austrálii,
specializující se na otázky emigračního práva.

Připravujeme žádosti buď pro osoby, které jsou již v
Austrálii, nebo pro obyvatele České a Slovenské republiky,
kteří chtějí emigrovat do Austrálie,

zastupujeme je ve všech otázkách emigračního práva, např.

- * trvalý pobyt v Austrálii,
- * manželství nebo 'de facto' soužití a sloučení rodin,
- * profesionální a pracovní víza,
- * status uprchlíka a humanitární případy,
- * pomoc těm, kteří překročili lhůtu víza.

Hovoříme česky nebo slovensky,
kontaktujte našeho zástupce Barry Lewise:
tel: (02) 387 3494

BARLOW & CO

Immigration Solicitors and Attorneys
Level 7 - 70 Williams Street, SYDNEY, NSW 2000

93 Drummond Street, CARLTON, VIC 3053

NEW AGAIN
PTY LTD

Opravy karoserie, nový lak, vnější i
vnitřní úpravy, odstranění rezu, všechny
modely a druhy aut.

BODY REPAIRS

7 B PERAK ST. MONA VALE
tel.: 99 2595

Stěhování nábytku,
Sydney - mezistátně - zámoří
odborně zabalíme,
popřípadě uskladníme
rozpočet i dobrá rada je zdarma
pečlivě, spolehlivě, poctivě
Hovoříme česky a slovensky

TAX RETURNS

Tim Austin, F.T.I.A.

Registered Tax Agent

poradíme vám v podnikání,
použijte naši účetní kancelář,
připravujeme daňová přiznání,
domluvíte si schůzku předem,

Další informace:
18 Hugnes Ave,
Lawson 2783
telefon: 047 591 782
Mluvíme česky a anglicky.

DIVER'S MECCA

Všechno pro potápěče!

O dovolené v QUEENSLANDU
se naučíte potápět na HERVEY BAY
Ideální podmínky:-

- teplá voda
- potopené lodě
- korály
- spousta ryb

Instruktor: Vladimír Novák
tel: 071 25 1626

fax: 071 25 1833

472 ESPLANADE
HERVEY BAY
QLD 4655

Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____ Stát _____

P.Code _____ Tel. _____

Vystřihněte a odešlete s poplatkem na

HABER PILOT Pty. Limited

7 BOONAH STREET

WENTWORTHVILLE NSW 2145

Předplatné - zaškrtněte

na půl roku ☐ \$15.60

na celý rok ☐ \$31.20

**CESTUJTE S NÁMI
DO CELÉHO SVĚTA**

Shop 6, 176 Commercial Road, Prahran 3181

Ph. (03) 510 8717, (03) 510 2474

A.H. (03) 878 8984 Fax (03) 510 2482

Lic. No. 31446

ZAŘÍDÍME:

Vaše cesty do celého světa.

Návštěvy z České i Slovenské republiky.

Cesty kolem světa. Ubytování, půjčování aut.

EURORAIL- vlakem po Evropě.

Cesty lodí, autobusové zájezdy.

Cestování po Austrálii a další.

PODPORUJTE
ODEBÍREJTE
ČTĚTE

**AUSTRALSKÉ
LISTY**

JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁS

CSA

**CZECHOSLOVAK
AIRLINES**

FLY OK FLY ČSA

**POHODLNÁ CESTA DO PRAHY A EVROPY S VÝBORNÝM
POJENÍM ZE SINGAPURU, JAKARTY A BANGKOKU -
PŘESTÁVKA V HONG KONGU MOŽNÁ.**

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

**CZECHOSLOVAK
AIRLINES**

809, AUSTRALIA SQUARE TOWER, SYDNEY
BOX H 110, AUSTRALIA SQUARE, NSW 2000
TELEPHONE: 247 6196 FACSIMILE: 232 1713

CONTACT
P.R.I.N.T.I.N.G.

A.C.N. 002 887 238

**NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
a další**

**Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA
Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510**

*Máte-li zájem o české 'fonty' fungující pod
Windows 3.1 nebo na Macintosh zavolejte
APPLIED COMPUTER SYSTEMS*

TEL (02) 636 1873

(A.L. strana 16)

Superior Performance At An Affordable Price